

Gunārs Briedis

VALMIERAS UGUNSDZĒŠANAS IEKĀRTAS RŪPNĪCA.

1944. - 1989.

1944. gads

25. septembrī, divas dienas pēc vācu fašistiskā karaspēka izdzīšanas no Valmieras, toreizējais Valmieras apriņķa izpildu komitejas priekšsēdētājs Rihards Gredzens liek atslēdzniekam Pēterim Ventem strādāt bijušā A. Tauriņa mehāniskā darbnīcā Krasta ielā 8 (tagad ^{7. Ūdeņa iela 1944. 12.} L. Lāciņa ielā 2), lai izgatavotu durvju slēdzenes apriņķa izpildu komitejas ēkai un Valsts bankas Valmieras nodaļas seifam.

Pēc pāris nedēļām oktobrī tiek noorganizēts Valmieras apriņķa rūpkombināts, kur par direktoru sāk strādāt A. Talcis, galveno grāmatvedi – Modriņš Papēdis. Galvenā inženiera pienākumus pilda Jānis Zemlogs. Par mehāniskās darbnīcas vadītāju sāk strādāt O. Tauriņš ar atslēdznieku P. Ventu un virpotāju A. Svensonu. Šie strādnieki atjauno elementāru elektrostaciju bijušajā Liča vilnas fabrikā, tagad pārvietojamās mehāniskās autokolonnas telpās. To vietā astoņdesmitajos gados sāk celt jauno administrācijas ēku, kuru, savukārt, deviņdesmito gadu beigās nodod Vidzemes augstskolai.

Par grūtībām un darba tempiem liecina tas, ka izgatavojot nepieciešamās sīkās detaļas, virpa tiek griezta ar rokām. Tikai īpašas nepieciešamības gadījumos atļauj ieslēgt strāvu no Brenguļu elektrostacijas, lai darbinātu virpu ar 0,8 kw elektromotoru.

⊛ Osvalds Aleksandrs (1906.-1977.)

PMK

1945. gads

Gada sākumā Valmieras rūpkombināta mehāniskās darbnīcas strādājošo skaits pieaudzis līdz 8 cilvēkiem un tiek noteikts ražošanas plāns 16 000 – 18 000 rubļu mēnesī (červoncos). Šajā laikā tiek remontētas, rūpkombinātam piederošo dzirnavu, galdniecību un citu darbnīcu iekārtas, kā arī lauksaimniecības mašīnu koplietošanas kooperācijas tehnika. Darbu apjoms arvien vēl ir niecīgs un ar sliktu kvalitāti. Kā pirmais transporta līdzeklis rūpkombināta lietošanā tiek nodots motocikls ar blakusvāģi. Lūk, kādos apstākļos strādāja rūpkombināta sagādē! Vēlāk, no kādām mājām Ēveles apkārtnē tiek pārvilkts trofeju autobuss, kura detaļas, pateicoties A. Svensona pūlēm, izmanto pirmās kravas automašīnas montēšanā.

Materiālus (tēraudu u.c.) pārsvarā sagādā paši strādājošie, demontējot vāciešu pamesto kara tehniku.

27.aprīlī par galveno inženieri ieceļ Jāni Osi. Taču 15.oktobrī, pildot dienesta pienākumus, inženieris J. Osis traģiski iet bojā. Galvenā inženiera pienākumu pildīšanu uztic Jūlijam Putenim. No 26.novembra par rūpkombināta direktoru ieceļ Eduardu Zariņu.

1946. gads

1.janvārī Jūliju Puteni iecel par galveno inženieri. Taču jau 29.maijā viņš vairs nav rūpkombināta darbinieks, jo cieš liktenīgā autokatastrofā. Galvenā inženiera pienākumus līdz 17.oktobrim uztic pildīt Nikolajam Cikartam. Pēc tam viņa vietā stājas Kārlis Kaugurs.

1947. gads

Līdz 28.oktobrim, kad par rūpkombināta galveno grāmatvedi sāk strādāt Jānis Augstkalns, šo amatu pilda Vilma Grāvelsiņa un Harijs Rencis.

Šajā gadā blakus mehāniskajai darbnīcai sāk strādāt čuguna lietuve, tās plāns ir 3 t čuguna lējumu mēnesī.

Telpu trūkuma dēļ šajā laikā netiek organizēti nekādi pašdarbības pasākumi. Strādājošo sapulces notiek kādā no Valmieras rūpkombināta galdniecībām starp ēveļsoliem. Līdzīgi tiek atzīmētas arī valsts svētku dienas.

1948. gads

No 1.janvāra par galveno inženieri sāk strādāt Augusts Tūcis.

Šajā gadā Valmieras apriņķis tiek sadalīts rajonos, tādēļ samazinās apkalpojamo objektu skaits.

No 1.jūlija galvenā inženiera pienākumus sāk pildīt Oskars Lacums. Vēlāk, līdz aiziešanai pensijā, pirmais Valmieras mēbeļu kombināta direktors.

Šajā gadā rūpkombinātam jau ir 4 kravas automašīnas, lai arī vecas. Rūpkombināta vadība uzsāk plašu celtniecību. Tiek celta kokzāģētava un izstrādāts projekts mehāniskai darbnīcai, kas sākumā bija domāta kā garāža. Pateicoties galvenā inženiera O. Lacuma iniciatīvai, iesāktos būvdarbus pārtrauc un pēc Ārija Nīgaļa izstrādātā projekta uz bijušās līnu vērptuves drupām ceļ divstāvu mehāniskās darbnīcas Krasta, tagadējā L. Laicena ielā 18.⁽²⁾ Lai pasteidzinātu būvdarbus, kurus vada projekta autors Ārijs Nīgalis, mehāniskās darbnīcās strādājošie piedalās būvkoku pludināšanā pa Gauju šīs ēkas celtniecības vajadzībām.

1949. gads

7.martā E. Zariņš rūpkombināta vadību nodod galvenajam inženierim O. Lacumam. Taču jau 30. aprīlī direktora pienākumus pilda Pēteris Zambrāns.

Šajā gadā mehāniskās darbnīcās strādājošo skaits pieaudzis līdz 16 cilvēkiem. Tiek saņemtas pirmās Padomju Savienībā ražotās iekārtas – virpa *Udmurt* un urbja mašīna tips /15 – 35/. Pabeidz jaunās mehāniskās darbnīcas būvi un to atklāj 7.novembrī.

1950. gads

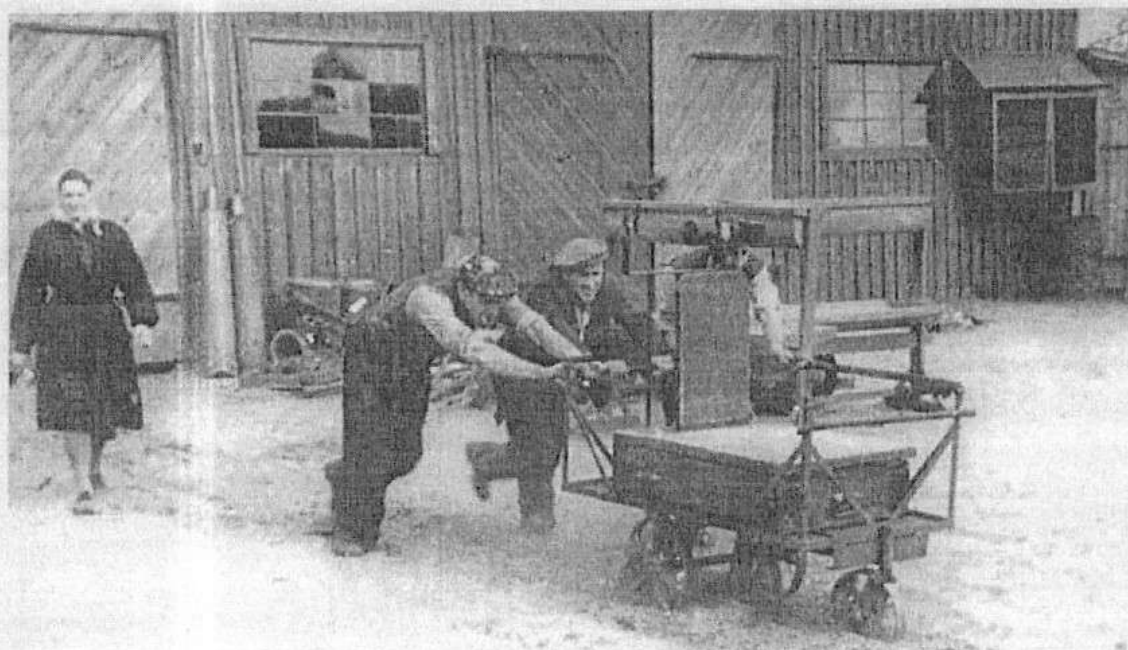
Gadu miju strādājošie sagaida jaunā zālē.

10.februārī visa mehāniskās darbnīcas iekārta tiek pārvesta uz jaunām telpām L. Laicena ielā 180. Šajā laikā darbnīcā ir 18 strādājošie un tās vadītājs – O. Tauriņš. Remontdarbu plāns ir 25 000 rubļi mēnesī.

Strauji attīstoties kolektīvajai lauksaimniecībai, rodas nepieciešamība pēc dažādām iekārtām un mehānismiem. Šajā laikā notiek pirmie mēģinājumi sērijveida produkcijas ražošanā. Tiek izgatavotas 50 zirga vilkmes pakaišu kūdras savākšanas ierīces, kā arī neliels skaits dažāda veida kukurūzas stādīšanas ierīces.

Ērtās telpas – sarkanais stūrītis un zāle ļauj aktivizēties strādājošo mākslinieciskajai pašdarbībai. Dramatiskā grupa iestudē viencēliena lugas, deju grupu – tautas dejas utt. Jūtams vietējās arodbiedrības komitejas darbs dažādu pasākumu veikšanā.

Jaunas telpas iegūst arī svaru un skārdnieku darbnīca (2000.gadā telpām tiek veikts kapitālais remonts un tur izvietoti tehniskā dienesta konstruktorus, kopētavu un grāmatvedību). Tiek izveidots mehāniskais cehs (tagad grāmatvedība).

1951. gads

Šajā gadā, tāpat kā iepriekšējos gados, strādājošie pēc darba laika aktīvi piedalās nopostītās pilsētas drupu novākšanā. Izlauztie akmeņi daļēji tiek izmantoti rūpkombināta jaunās darbnīcas celtniecībā (tagad energomehāniskā ceha un instrumentu izgatavošanas iecirkņa telpas).

1952. gads

15.janvārī Jānis Augstkalns beidz pildīt galvenā grāmatveža darba pienākumus, jo pāriet strādāt uz kolhozu. Viņa vietā par rūpkombināta vecāko grāmatvedi iecel Mārtiņu Bērziņu (1966.gadā aiziet pensijā).

20.janvārī direktora pienākumus beidz pildīt Pēteris Zambrāns, jo viņu ievēl par Matīšu kolhoza priekšsēdētāju. Par rūpkombināta direktoru iecel galveno inženieri Oskaru Lacumu, bet galvenā inženiera pienākumus sāk veikt Alberts Prīmanis. Par mehāniskā ceha priekšniekiem šajā gadā strādā gan E. Piņķis, gan Melderis, gan V. Janovs.

1953. gads

Šajā gadā rūpkombināta mehāniskais cehs sērijveidā sāk ražot mēslu transportēšanas ierīces lauksaimniecībai. Rodas nepieciešamība pēc metāla aukstās štancēšanas. Pirmie mēģinājumi ir ļoti primitīvi.

No 6.augusta galvenā inženiera pienākumus atsāk pildīt Ārijs Nīgals.

Par mehāniskā ceha priekšnieku V. Janova vietā no 10.septembra sāk strādāt Viktors Krūmiņš.

1954. gads

Turpinās kūtsmēslu transportiera ražošana.

Rūpkombināta administrācijai daudz darba dzirnavās disciplināro pārkāpumu apkarošanā.

Par mehāniskā ceha vadītāju no 23.novembra ieceļ Egīlu Bilsēnu.

23.decembrī par rūpkombināta galveno inženieri sāk strādāt Aleksandrs Kikgelens, bet Ārijs Nīgals - par tehniskās kontroles daļas priekšnieku.

1955. gads

Vasarā no Rīgas rūpnīcas "Avangards" tiek pārņemta un ražošanā ieviesta masveida produkcija: ugunsdzēsāmie aparāti *OP - 3*, mēnesī saražojot 2 500 gabalus. Daļēji tiek pārņemta arī nolietojusies iekārta – pirmās preses. Ražošana visumā notiek ļoti primitīvi. Visas šuves tiek metinātas ar gāzi, kakliņu sagataves locītas no plakandzelzs, aparāti krāsoti ar iemērcēšanas metodi.

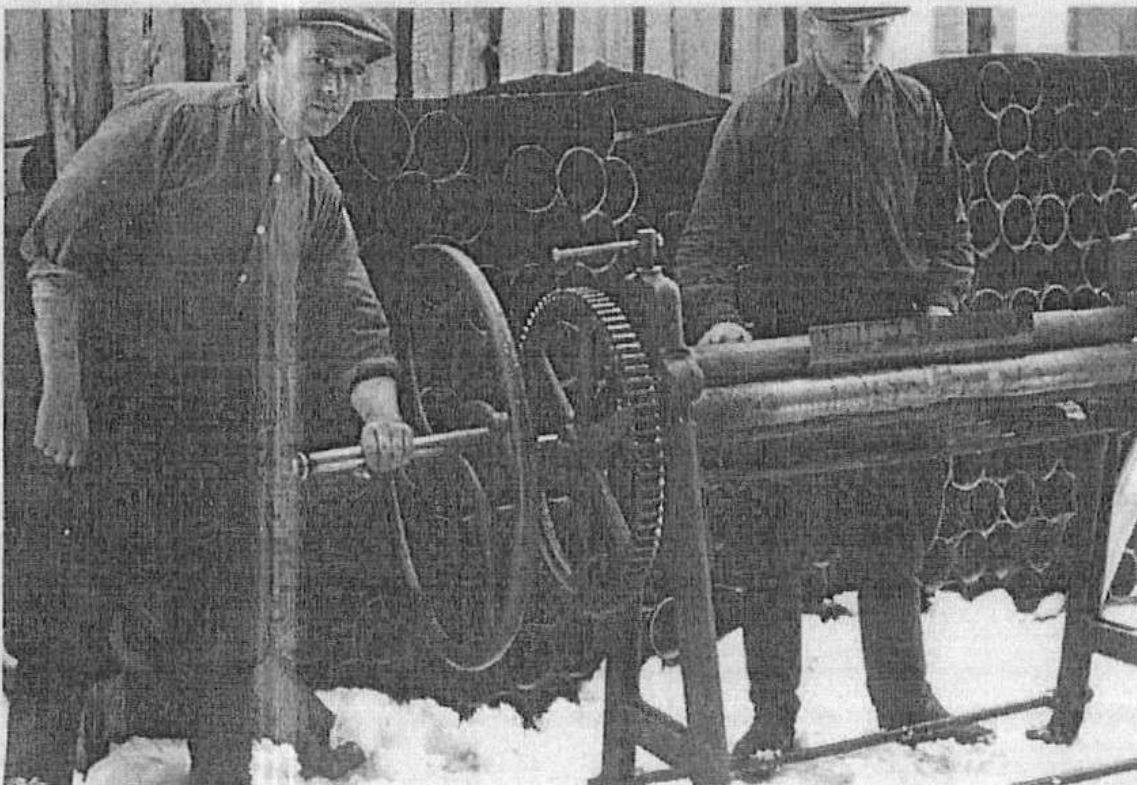
Lai apvienotu trīs sīkās galdniecības dažādās Valmieras vietās, blakus kokzāģētavai tiek celta mēbeļu fabrika.

Rosīgi strādā kalēju darbnīca, mēnesī saražojot apmēram 140 darba ratu un ragavu. Ā. Nīgals konstruē darba ratus, kurus lieto visā republikā.

1955.gadā mehāniskā cehā strādā 48 cilvēki, saražojot produkciju par 186,9 tūkstošiem rubļu.

No 1.augusta rūpkombinātam pievieno Valmieras apriņķa kurināma apgādes kantori ar visām, tam pakļautajām, kūdras ražošanas vietām Beitēs, Tilcēnos, Ģerās. Par rūpkombināta direktora vietnieku iecel bijušā kurināmā apgādes kantora direktoru Jāni Streibu.

Tiek pabeigti jaunās mēbeļu fabrikas būvdarbi.

1956. gads

Pateicoties modernākas iekārtas ieviešanai, ražošanas apjomi strauji kāpj. Tiek uzstādīta pirmā 100 t jaudas ekscentra prese (tā darbojas līdz 1968.gadam), elektriskais garenšuves metināšanas agregāts. Tā kā tajā laikā rūpkombinātā praktiski nepastāv tehniskā daļa, nav arī neviena konstruktora, tad štances, ierīces un citus speciālus instrumentus konstruē un izgatavo paši strādājošie – racionalizatori, piemēram, A. Nīgals, L. Nīgals, u.c.

No Vācijas demokrātiskās republikas tiek saņemta un uzstādīta izvilkšanas prese *PRRZ 125* (tā darbojas līdz 1968.gadam), kura gan vairākus gadus darbībā netiek izmantota.

Rūpkombināts ar kurināmo malku un kūdru apgādā visas rajona budžeta iestādes.

Darbu uzsāk jaunā mēbeļu fabrika, lai arī aprīļa beigās tā pārdzīvo lielus plūdus, nopietni traucējot maija mēneša plāna izpildi.

1957. gads

Turpina pieaugt rūpkombināta ražošanas apjoms, kaut gan cehos un darbnīcā vēl ir daudz novecojušas iekārtas, kas prasa modernizāciju.

3.augustā par rūpkombināta galveno inženieri sāk strādāt Gunārs Vanags, darbinieks ar teicamām organizatora spējām.

1958. gads

Šajā gadā tiek pārveidots un ražošanā ieviests *OP – 3* ugunsdzēsamo aparātu dibenu iemetināšanas agregāts, kā arī korpusu salocīšanas valcis. Rūpnīcas konstruktori pārveido ugunsdzēsamā aparāta *OP – 3* konstrukciju un izveido jaunu modeli *OP – 5*.

1959. gads

Tiek uzsākta 20 l vilkto degvielas kannu ražošana uz 125 t preses. Sākumā saražotās produkcijas apjomi ir niecīgi, apmēra, 800 kannas mēnesī. Taču šis daudzums pamazām pieaug.

Neatlaidīgi strādā ceha racionalizatori, cenšoties panākt, lai *OP - 5* aparātam visu šuvju metināšana tiktu mehanizēta. Racionalizatori G. Grava un A. Nīgals strādā pie jauna projekta: virsiņu – kakliņu metināšanas agregāta.

Tā kā kūdras sagatavošanas plāni samazinās, tad 1.novembrī Tilcēnu un Ģeras kūdras purvus apvieno ar Beites kūdras purvu.

Tiek nodibināts strādājošo estrādes orķestris H. Neivalda vadībā. Uzsākti būvdarbi 24 dzīvokļu namam.

1960. gads

Rūpkombinātā lielas pārmaiņas. No 1.aprīļa, kā patstāvīgs uzņēmums, atdalās Valmieras mēbeļu fabrika ar direktoru O. Lacumu priekšgalā.

No 15.marta par Valmieras rūpkombināta direktoru kļūst galvenais inženieris Gunārs Vanags. Valmieras rūpkombinātam pievieno bijušo Rūjienas rūpkombināta darbnīcu. Par direktora vietnieku ieceļ Magoni, bet 29.oktobrī par rūpkombināta galveno inženieri sāk strādāt Paulis Bērziņš.

Šajā gadā Valmierā, Laicena ielā 184 zurbj artēzisko aku.

1963. gads

1. februāri tiek noorganizēta Latvijas PSR Tautas saimniecības padomes Mašīnbūves un metālapstrādes rūpniecības pārvaldes Valmieras metālapstrādāšanas rūpnīca, pievienojot tai likvidētos vietējās rūpniecības pārvaldes bijušo rūpkombinātu cehus: Smiltē, Gulbenē un Jaunjelgavā. Tagad rūpnīcā strādā jau 479 cilvēki, saražojot produkciju 1750 tūkstošu rubļu apmērā.

1. jūlijā Valmieras metālapstrādāšanas rūpnīca tiek pārdēvēta par Valmieras ugunsdzēsības iekārtas rūpnīcu.

1964. gads

Rūpnīcā strādā 647 cilvēki, saražojot produkciju par 2673 tūkstošiem rubļu.

2.novembrī no Maskavas tiek saņemts zinātniski – tehniskās padomes ugunsdzēsanas iekārtas komisijas 22.septembra lēmums, kurā ieteikts ražot ar brometīlu pildītos ugunsdzēsamos aparātus *Sputnik*.

1965. gads

Janvārī tiek radīts ceturtais patstāvīgais ražošanas iecirknis ar 32 strādājošiem. Pirmo automātiskās ugunsdzēsšanas iekārtas partiju ceturtais iecirknis izlaiž jau šā gada pirmajā kvartālā. Automātikas gada plāns jau sasniedzis 300 tūkstošu rubļu. Bez tam uzsākta *OVPS – 250* ugunsdzēsamo aparātu ražošana. Kopējais rūpnīcas ražošanas gada plāns ir 3635 tūkstoši rubļi. Strādājošo skaits – 697 cilvēki.

Šajā gadā rūpnīcu pārskaita 5. grupā. Decembra mēnesī par galveno inženieri sāk strādāt Voldemārs Kalniņš.

Tā kā tiek likvidēta tautas saimniecības padome, Valmieras ugunsdzēsšanas iekārtas rūpnīca 1. decembrī pāriet PSRS Celtniecības, ceļu un komunālās mašīnbūves ministrijas pakļautībā, kļūstot par Vissavienības nozīmes uzņēmumu.

1966. gads

Janvārī strauji pieaug automātikas ražošanas plāna apjomi, tāpēc ceturto ražošanas iecirkni pārveido par 3.cehu ar 108 strādājošiem. Ceha vadītājs – Laimonis Putniņš. Automātikas gada plāns nu jau ir 400 tūkstoši rubļi, bez tam vēl 500 gabali *OVPS – 250* aparāti. Jaunais cehs strādā ļoti smagos darba apstākļos, jo metināšanas un montāžas darbi notiek uz klaja lauka zem atklātām debesīm. 3.ceha eksperimentālā grupa turpina strādāt pie jaunu automātisko mezglu paraugu izgatavošanas, kā arī pie uzlabota veida gaisa – putu ugunsdzēsamiem aparātiem *OVPS – 250*.

Rūpnīcas ražošanas plāns jau sasniedzis 4350 tūkstošus rubļu, kas sastāda 133,4 % salīdzinājumā ar 1965.gadu.

3.cehs uz laiku ieņem telpas jaunā korpusa otrajā stāvā, kur vienlaicīgi notiek *OKBP – 10* aparātu krāsošanas iekārtu uzstādīšana, kā arī pirmajā stāvā, kur urbļi, virpo un metina. Šādi darba apstākļi ievērojami uzlabo automātisko iekārtu ražošanu.

1.janvārī Smiltenes ražošanas iecirknis atdalās no Valmieras ugunsdzēsšanas iekārtas rūpnīcas. Smiltēnē tiek izveidota metālapstrādes rūpnīca "Abula".

26.martā uz 70 mūža gadiem atskatās galvenais grāmatvedis Mārtiņš Bērziņš. Viņš aiziet pensijā, un par galveno grāmatvedi sāk strādāt Nikodems Miglenieks.

1967. gads

Valdības apbalvojumus saņem: atslēdznieks H. Līviņš *Darba Sarkanā karoga* ordeni, direktors G. Vanags ordeni *Goda zīme*, strādniece L. Stankēviča un 3.ceha priekšnieks L. Putniņš medaļu *Par darba varonību*.

1.janvārī rūpnīcā strādājošo skaits sasniedzis – 770. Rūpnīca sastāv no trīs pamatražošanas cehiem. 1.cehs – Valmierā, izgatavo ugunsdzēsamos aparātus *OP – 5*, 20 l kannas, pasta kastītes. Strādā 395 cilvēki, ceha priekšnieks Bruno Dubavs. 2.cehs – Jaunjelgavā, izgatavo 20 l, 10 l, un 6 l degvielas kannas. Strādā 112 cilvēki, priekšnieks Ādolfs Ivanauskis. 3.cehs – Valmierā, izgatavo automātiskās ugunsdzēsšanas iekārtas. Strādā 115 cilvēki, priekšnieks Laimonis Putniņš.

17.aprīlī tiek noorganizēta ražošanas – dispečeru daļa ar Antonu Graholski priekšgalā.

Rūpnīcā ir daudz teicamu strādnieku – racionalizatoru. Labākie – A. Kreilis, A. Beznogovs, L. Lūkins, L. Nīgalis, E. Bilsēns, Ā. Nīgals u.c.

Šajā gadā ekspluatācijā nodod jaunuzceltās centrālās noliktavas pirmo kārtu. Uzceļ rūpnīcas jaudai atbilstošu, apakšstaciju un rekonstruē katlu māju. Uzstāda 1913.gadā būvētu dzelzceļa lokomotīves katlu, kas nodrošina visu siltumapgādi. Ekspluatācijā nodod galvenā ražošanas korpusa piebūvi (tā ir galvenā korpusa 4 stāvu un tālāk 3 stāvu daļa, ko tagad, 2000.gadā, sauc par krāsotavu un tikko kapitāli pārbūvētām sieviešu ģērbtuvēm ar somu pirti un modernām dušas telpām), kur pirmajā stāvā atrodas 3.ceha virpotava, metinātava un krāsotava. Otro stāvu paredz modernizētai *OP – 5* aparātu krāsošanas līnijai, bet trešajā stāvā, modernām prasībām atbilstošu, 20 l kannu krāsotavu. Jaunās piebūves ceturtajā stāvā iekārto sieviešu garderobi ar 230 vietām. Uzstāda automātisko ugunsdzēsšanas iekārtu pārbaudes stendu.

1967.gada jūnijā 1.cehs izlaiž divmiljono *OP – 5* aparātu. Ievieš *OP – 5* pasivizācijas konveijeru, kas pastāv līdz 2000.gada maijam. Nomaina līdzšinējās *OP – 5* stikla pudeles pret plastmasas pudelēm, ko ražo Olaines plastmasas izstrādājumu rūpnīca.

18.septembrī par 3.ceha priekšnieku ieceļ Egīlu Bilsēnu. Tanī pat laikā instrumentu izgatavošanas iecirkņa vadību uzņemas Laimonis Putniņš, nomainot Ivi Kurpnieku.

Uzsāk 20 l kannu nosūtīšanu konteineros pa dzelzceļu, iekonomējot kokmateriālus un darba spēku taras izgatavošanai. Sastāda rūpnīcas pārāpbruņošanās plānu, kas ievērojami veicina rūpnīcas tālāko attīstību.

Saražota preču produkcija par 3310 tūkstošiem rubļu, realizēta par 3652 tūkstošiem rubļu. Strādājošo kopskaits – 684. Ražošanas ritmiskums gatavās produkcijas izlaidē gadā: 1.dekādē – 26,8%, 2.dekādē – 29,4%, 3.dekādē – 43,8%.

1968. gads

1.februārī par galveno enerģētiķi Gunāra Gravas vietā ieceļ A. Skujiņu, par tehniskās kontroles daļas priekšnieku – Vitāliju Gondarjuku. No 1.aprīļa par plānu – ražošanas daļas priekšnieku sāk strādāt Alfrēds Redlihs.

1.maijā no 3.ceha izdala eksperimentālo iecirkni ar priekšnieku Jāni Lapsu. Iekārto mācību klasi 40 cilvēkiem. Blakus telpās novieto darba algas daļu un būvniecību. Maijā ekspluatācijā nodod jauno kompresoru māju.

1.jūnijā no rūpnīcas atdala 2.cehu Jaunjelgavā. To pievieno vietējās Rūpniecības ministrijas pakļautajai rūpnīcai "Darba spars".

No 1.jūlija Valmieras UIeR pāriet uz jauno plānošanas un ekonomiskās stimulēšanas kārtību, kur galvenais uzdevums ir gatavās produkcijas realizācija un uzņēmuma peļņa.

Otrajā pusgadā sāk darboties rūpnīcas automātiskā telefonu centrāle 100 abonentiem.

Šajā gadā 3 ceturkšņus pēc kārtas rūpnīcas racionalizatori izcīna Valmieras rajona racionalizatoru *Ceļojošo Sarkanā karogu*, bet visa gada garumā iegūst 3.vietu Valmieras rajonā.

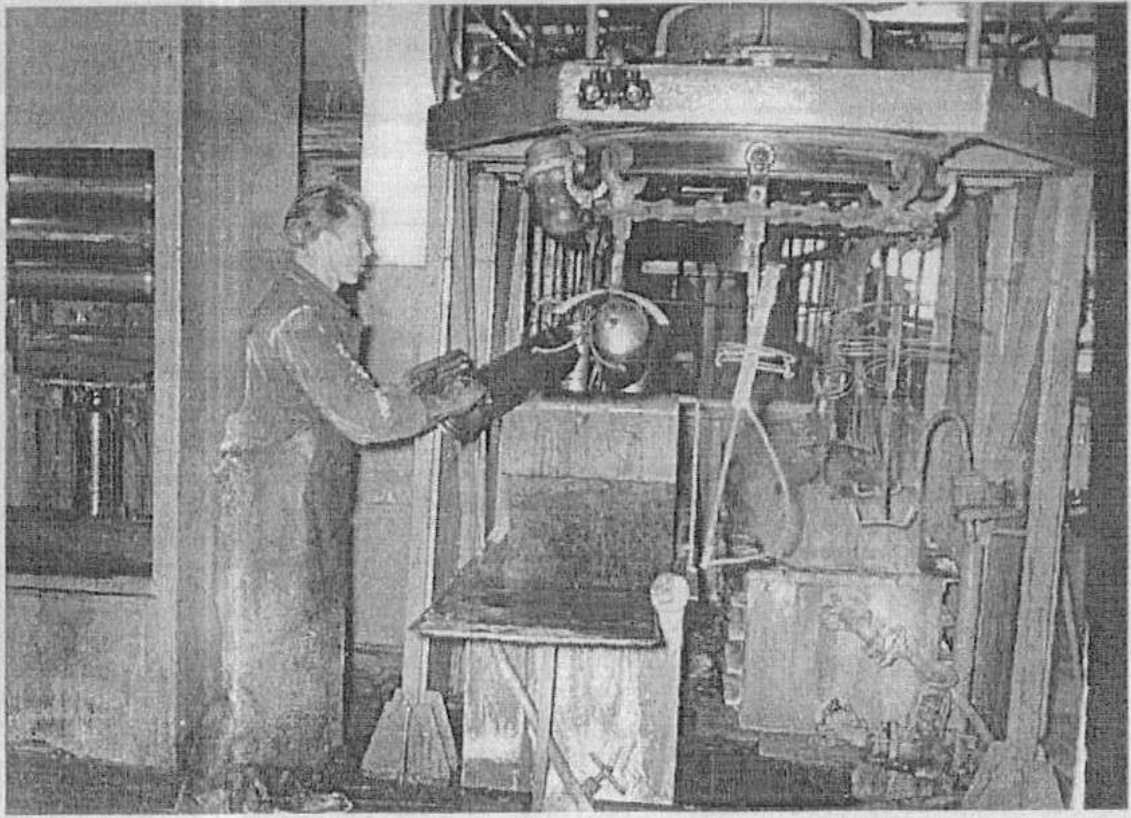
1.decembrī 3.ceha kantora darbinieki un montāžas iecirknis pāriet uz jaunuzceltām telpām (koka ēkā). – *kolchoznieku mājā*

Decembrī liek pamatus rūpnīcas bērnudārzam ar 140 vietām.

Gada beigās ekspluatācijā nodod jauno 20 l degvielas kannu krāsošanas līniju. Uzsāk kannu iekšpuses krāsošanu.

Realizēta gatavā produkcija par 3578 tūkstošiem rubļu, saražota preču produkcija par 3512 tūkstošiem rubļu. Strādājošo kopskaits – 692. Ritmiskums gatavās produkcijas izlaidē: 1.dekādē – 20,8%, 2.dekādē – 30,6%, 3.dekādē – 48,6%.

L. Laicena ielas abās no Stačijas ielas līdz Valmieras mēbeļu kombinātam pusēs iestāda liepas.

1970. gads

1.janvārī apvieno plānu – ekonomisko daļu ar ražošanas dispečeru daļu, galvenā mehāniķa daļu ar galvenā enerģētiķa daļu. Par plānu – ražošanas daļas priekšnieku ieceļ A. Redlihu, bet par energomehāniskās daļas priekšnieku – V. Silkalnu. Remontu iecirkni apvieno ar energocehu un nosauc par elektromehānisko cehu, kur par priekšnieku sāk strādāt G. Lasmanis. Pārorganizēts tiek arī 1.cehs (tajā ir divi ražošanas iecirkņi, remontgrupa un tehnologu birojs, cehu vada J. Karps, viņa vietnieks tehniskajos jautājumos – G. Briedis) un 3.ceha administratīvais aparāts (tajā nodibina 4 ražošanas iecirkņus ar Ē. Bilsēnu priekšgalā).

1.februārī rūpnīcā noorganizē transporta – sagatavošanas cehu ar Jāni Meijeru priekšgalā. Šajā cehā iekļauti transporta iecirknis, metālgriezēju un taras izgatavošanas iecirknis.

Laikā no 10. līdz 13.aprīlim rūpnīcas mācību klasē var apskatīt strādājošo lietiskās mākslas, gleznu un foto darbu izstādi.

Par godu V. I. Ļeņina 100. dzimšanas dienai 22.aprīlī ar *Jubilejas medaļām* apbalvo 83 personas, ar *Ministrijas Goda rakstiem* – 14 un ar *Sociālistisko sacensību teicamnieka nozīmēm* – 7 rūpnīcā strādājošos.

1.jūnijā pensijā aiziet plānu – ražošanas daļas ekonomiste Velta Mazbrāle, kura šajā uzņēmumā nostrādājusi 19 gadus.

31.augustā valsts komisija pieņem jauno rūpnīcas bērnu dārzu 140 bērniem un par vadītāju ieceļ Balodi.

12.septembrī rūpnīcas DOSAAF pirmorganizācija *Jaunības trasē* rīko plašu starprepublikānisko motokrosu "Valmiera – 70". Pasākuma galvenie iniciatori un organizatori ir no instrumentu izgatavošanas iecirkņa ar konstruktoru I. Mellupu priekšgalā.

16.oktobrī no rūpnīcas pēdējā gaitā tiek pavadīts ilggadējais rūpnīcas darbinieks Leonīds Nīgals. Tajā pat dienā rūpnīcas kolektīvs izpilda astotās piegādes plānu preču produkcijas ražošanā. Piegādes laikā produkcijas ražošanas apjoms palielinājies vairāk nekā divas reizes, bet darba ražīgums pieaudzis par 54,8%.

22.oktobrī rūpnīcas direktors G. Vanags svinīgi atklāj rūpnīcas bērnu dārzu ar 140 vietām, ko kopīgi cēla Valmieras ugunsdzēsības iekārtas rūpnīca, Valmieras mēbeļu fabrika un Valmieras meliorācijas celtniecības pārvalde.

23.oktobrī par rūpnīcas komitejas priekšsēdētāju atkārtoti ievēl Sofiju Leci, par partijas pirmorganizācijas sekretāri – Tamāru Ponomarenoku, par komjaunatnes sekretāri – Leonardu Miezi.

18.novembrī pie rūpnīcas darbu uzsāk Tautas universitātes juridiskās fakultātes filiāle ar 40 klausītājiem.

23.novembrī rūpnīcā notiek civilās aizsardzības mācības, kurās kā novērotāji piedalās 70 atbildīgie darbinieki no citām rūpnīcām un uzņēmumiem.

30.novembrī valsts komisija ekspluatācijā pieņem jauno *OP – 5* aparātu krāsošanas līniju jaunā korpusa 2.stāvā.

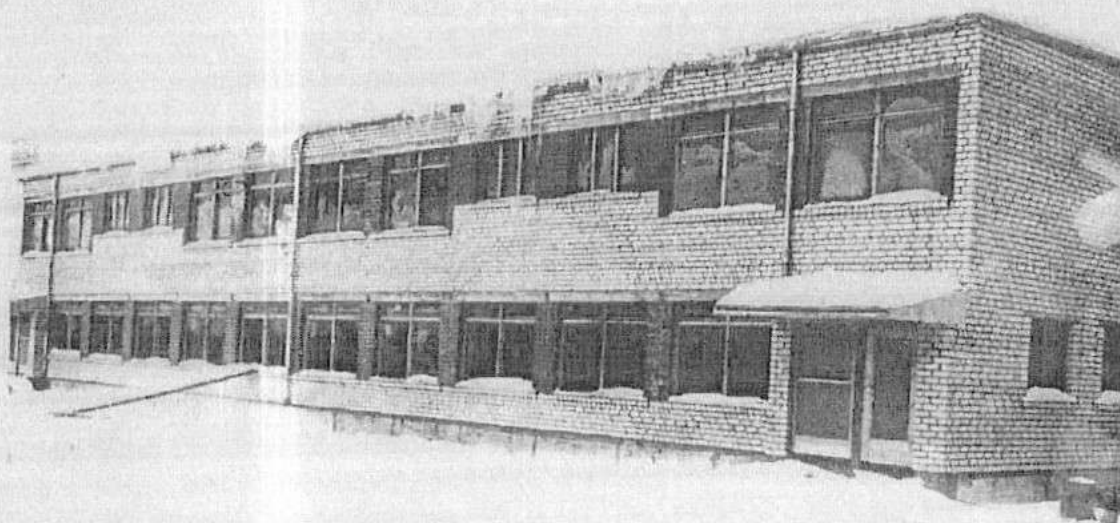
Otrajā Vissavienības konkursā par labākajiem darbiem unificēšanā un agregatēšanu mašīnbūvniecībā PSRS Ministru Padomes Standartu, mēru un mērinstrumentu komiteja, Mašīnbūves strādnieku arodbiedrības centrālā komiteja un PSRS Ministru Padomes Valsts Zinātnes un tehnikas komiteja saskaņā ar žūrijas lēmumu pasniedz diplomu Valmieras ugunsdzēsības iekārtas rūpnīcai par darbu *Unificēta rokas ugunsdzēsamo aparātu sērija*. Diplomus saņēma rūpnīcas galvenais inženieris V. Kalniņš, galvenais konstruktors

A. Grahoļskis un vecākais konstruktors Ā. Nīgals.

22.decembrī jaunā korpusa otrajā stāvā (2000.gadā kannu krāsotava) sāk strādāt 1.ceha jaunā *OP – 5 (OHVP – 10)* aparātu krāsošanas līnija.

Labi strādājuši rūpnīcas racionalizatori – 1.ceturksnī 3.vieta Valmieras rajonā. Par labiem sasniegumiem racionalizatoru darbā ar prēmijām tiek apbalvoti: vecākā BRIZ inženiere V. Ļahovska un VIRB rūpnīcas padomes priekšsēdētājs G. Lasmanis.

Šajā gadā realizēta produkcija par 4445 tūkstošiem rubļu, saražota par 4406 tūkstošiem rubļu. Strādājošo kopskaits – 785. Gatavās produkcijas izlaides ritmiskums: 1.dekādē – 27,0%, 2.dekādē – 32,0%, 3.dekādē – 41,0%.

1971. gads

Piektdien, 22.janvārī Valmieras kultūras namā atklāj tematisko vakaru "Valmiera – 71" par Valmieras ugunsdzēsšanas iekārtas rūpnīcu. Ievadvārdus saka rūpnīcas direktors Gunārs Vanags. Pasākuma atklāšanā piedalās arī LKP Valmieras rajona komitejas sekretāre Ilona Kalviške. Stāstījumus par rūpnīcas vēsturi un tās izaugsmi ilustrē rūpnīcas kinoamatieru L. Putniņa un J. Saulīša interesantās īsfilmas. Koncertu sniedz rūpnīcas estrādes ansamblis H. Neivalda vadībā. Pēc tam rūpnīcas speciālisti – galvenais konstruktors A. Grahoļskis, galvenais tehnologs I. Irmejs u.c. iepazīstina apmeklētājus ar izstādē izvietotajiem eksponātiem. Bez rūpnīcas ražojumiem, bagātīgu eksponātu klāstu piedāvā uzņēmuma lietišķās un tēlotājas mākslas entuziasti – rokdarbnieces, fotoamatieri, gleznotāji un filatēlists V. Silkalns, kurš bija izstādījis fragmentus no tematiskajām kolekcijām par V. I. Ļeņina dzīvi un par kosmosa apgūšanu. Lielu interesi izraisīja organizētais konkurss "Vai Tu pazīsti ugunsdzēsšanas iekārtas rūpnīcu un Valmieras pilsētu?" Izstāde darbojās divas dienas un guva lielu piekrišanu.

15.februārī kultūras namā partijas aktīva sanāksmē tika analizēts rūpnīcas darbs 1970.gadā un pieņemts pasākumu plāns 1971.gada uzdevumu sekmīgai izpildīšanai.

Rūpnīcas kolektīvs veica lielu darbu, lai cienīgi sagaidītu PSKP 24.kongresu. Viens no pasākumiem, kas tika veltīts PSKP 24.kongresam, bija mehanizētas ugunsdzēsšanas aparātu krāsošanas un žāvēšanas līnijas nodošana ekspluatācijā 1970.gada decembrī.

Pirmā ceturksņa plāns tika izpildīts visos rādītājos. Sociālistiskajā sacensībā starp cehiem I.vieta: energomehāniskajam ceham, starp palīgcehiem – instrumentu izgatavošanas iecirknim, bet starp daļām – plānu – ražošanas daļai.

17.jūnijā pusdienas pārtraukumā notika rūpnīcas strādājošo godināšana. Viņiem tika piešķirts valdības apbalvojums par ieguldījumu 8.piecgades plāna izpildē. Ar *Darba Sarkanā Karoga* ordeni apbalvoja virpotāju Zinaīdu Ancāni, ar ordeni *Goda Zīme* – atslēdznieku Valdi Lūkinu, atslēdznieku – slīpētāju Hariju Neivaldu, vecāko meistarū Ojāru Vītolu. Ar medaļu *Par Darba varonību* – metinātāju Laumu Bērtīsi, ar medaļu *Par Izcīlu darbu* – brigadieru Mariju Ošiņu. Pēc tam mandātu komisija izsniedza dažiem rūpnīcā strādājošiem deputātu mandātus: Gunāram Vanagam – uz rajona darbaļaužu deputātu padomi, Valdim Lūkinam un Jānim Lūsim – uz pilsētas darbaļaužu deputātu padomi.

Arī 2.ceturksni rūpnīca pabeidz sekmīgi. Sociālistiskajā sacensībā starp pamatražošanas cehiem 1.vieta: 1.ceham, starp palīgcehiem – energomehāniskajam ceham un starp daļām – plānu – ražošanas daļai.

16.augustā trešajā stāvā lietošanā nodod garderobes telpas ar vairāk kā 200 vietām (2000.gada februārī beidz pastāvēt, pārtopot par armijas kannu glabātuvī).

5.septembrī *Jaunības trasē* Valmieras ugunsdzēsšanas iekārtas rūpnīcas motosporta sekcija rīko starprepublikānisko motokrosu “Valmiera – 71”. Par uzvaru cīnās 32 komandas ar 320 motosportistiem.

25.septembrī RCP klubā atzīmē Mašīnbūvētāju dienu. Godināti tiek darba veterāni: Elvīra Papēde, Līvija Grīnfelde, Zenta Kampenusa. Šajā gadā pensijā aiziet: P. Sniķers, M. Leiniša, P. Cepurnieks, A. Krauze, A. Vērmanis, J. Buliņš, V. Pinkulis. Arī viņus godina Mašīnbūvētāju dienā. Pirmo reizi notiek to jauniešu godināšana, kuriem rūpnīca ir pirmā darba vieta.

Septembrī ekspluatācijā nodod transporta – sagatavošanas ceha jauno metālgrieztuvī.

18.novembrī notiek arodbiedrības konference. Par rūpnīcas komitejas priekšsēdētāju no jauna ievēl Sofiju Leci.

26.oktobrī valsts komisija pieņem rūpnīcas atpūtas bāzi “Ezerpriedes” pie Burtnieku ezera (laivu stacija, atpūtas māja, 12 divvietīgas mājiņas, virtuve, sporta laukums).

3.ceturksnī sociālistiskajā sacensībā pirmo vietu starp pamatražošanas cehiem izcīna 3.cehs, starp palīgcehiem – energomehāniskais cehs, bet no daļām neviena nav ieguvusi vajadzīgo punktu skaitu, lai pretendētu uz godalgotu vietu.

1971.gada 19.novembrī pirmajā cehā tiek izražota 3 miljoni 20 l degvielas kannu.

21.novembrī traģiski bojā iet Burtnieku atpūtas bāzes “Ezerpriedes” pārzinis Jānis Blauberģs.

Jau vairākus gadus notiek sociālistiskā sacensība starp Valmieras ugunsdzēsšanas iekārtas rūpnīcu un Toržokas mašīnbūves rūpnīcu, kā arī starp Valmieras ugunsdzēsšanas iekārtas rūpnīcu, Ventspils ventilatoru rūpnīcu un Rēzeknes celtniecības instrumentu rūpnīcu “Latgale”. Tā, par šā gada 3.ceturkšņa rezultātiem starp Toržokas un Valmieras rūpnīcām uzvar Toržokas mašīnbūves rūpnīca. Starp Valmieras, Ventspils un Rēzeknes rūpnīcām pirmo vietu iegūst Ventspils ventilatoru rūpnīca, 2.vietu – Valmieras ugunsdzēsšanas iekārtu rūpnīca, 3.vietu – Rēzeknes celtniecības instrumentu rūpnīca “Latgale”.

Par rūpnīcas atpūtas bāzes pārzini tiek pieņemta Marta Skrastiņa. Saimnieki mainās arī transporta – sagatavošanas cehā. Par ceha priekšnieku D. Pūguļa vietā pieņem J. Leitlandu.

Iekārto garderobes 190 vietām pirmajā cehā un 15 vietām transporta – sagatavošanas cehā.

17. un 18.decembrī tiek rīkotas Cēsu un Valmieras pilsētas draudzības dienas. Viens no šo dienu pasākumiem notiek 17.decembrī, kad Valmieras ugunsdzēsšanas iekārtas rūpnīcas pārstāvji viesojas Lodes drenu cauruļu ražošanas rūpnīcā. Valmierieši demonstrē savus sasniegumus lodiešiem gan ražošanā, gan lietišķajā mākslā. Notiek abu rūpnīcu vadošo speciālistu tikšanās, sacensības volejbolā, galda tenisā, šahā, dambretē un novusā. Abu pilsētu

draudzības dienas noslēdzas 18.decembrī Cēsu kultūras namā, kur Valmieras k/n darbinieki noorganizē jaunatnes atpūtas vakaru.

1971.gadu rūpnīca pabeidza sekmīgi. Realizācijas plānu izpilda par 100,1% , jo plānots - 4560 tūkstoši rubļu, bet faktiski – 4567 tūkstoši rubļu. Preču produkcijas plānu izpilda par 101,4%, jo plānots - 4560 tūkstoši rubļu, bet faktiski – 4627 tūkstoši rubļu. Produkcijas izlaides rītmiskums 1.dekādē – 30,8%, 2.dekādē – 35,2%, 3.dekādē – 34,0%. Strādājošo kopskaits – 771. Izpilda jaunās tehnikas plānu. Izgatavo pirmos 30 *OVP*U – 250 putu ugunsdzēsamos aparātus. Darba ražīguma plānu izpilda par 102,0%, bet peļņas plānu – par 101,0%

1972. gads

Rezumējot sociālistiskās sacensības rezultātus par 1971.gada 4.ceturksni starp pamatražošanas cehiem pirmo vietu piešķir 1.ceham (J. Karps – ceha priekšnieks, R. Grahoļska – ceha komitejas priekšniece). Starp palīgražošanas cehiem un iecirkņiem pirmā vieta – instrumentu izgatavošanas iecirknim (L. Putniņš – iecirkņa vecākais meistars, J. Jansons – proforgs). Starp daļām pirmā vieta netiek piešķirta nevienam.

1971.gadā Valmieras rajonā Valmieras ugunsdzēsības iekārtas rūpnīcai piešķir 2.vietu par racionalizācijas darbu. Starp rūpnīcas daļām par racionalizācijas darbu 4.ceturksnī pirmo vietu piešķir energomehāniskai daļai, bet 2.vietu – galvenajai konstruktoru daļai.

17.martā Valmierā ierodas Toržakas mašīnbūves rūpnīcas delegācija ar direktoru Aņisimovu priekšgalā, Ventspils ventilatoru rūpnīcas delegācija un direktors Kargapolovs un Rēzeknes PSKP 24.kongresa elektroceltniecības instrumentu rūpnīcas delegācija ar galvenā inženiera vietnieku Malaškinu priekšgalā. Viesi kopā ar Valmieras ugunsdzēsības iekārtas rūpnīcas pārstāvjiem un direktoru Gunāru Vanagu rezumē līdzšinējos sociālistiskās sacensības rezultātus un noslēdz jaunu sociālistiskās sacensības līgumu 1972.gadam.

1971.gadā ražīgāk strādājuši valmierieši, uzvarot Toržokas mašīnbūves rūpnīcas kolektīvu, bet starp Valmieras, Ventspils un Rēzeknes rūpnīcu kolektīviem uzvarētājs – Ventspils ventilatoru rūpnīcas kolektīvs. Viesi iepazīstas ar mūsu rūpnīcas darbu un atpūtas bāzi "Ezerpriedes" Burtniekos.

Sociālistiskajās sacensībās par pirmo ceturksni starp mūsu rūpnīcas cehiem, palīgražošanas cehiem un iecirkņiem uzvar 3.cehs (E. Bilsēns – ceha priekšnieks, Sk. Priedīte – ceha komitejas priekšsēdētāja), bet starp palīgcehiem – instrumentu izgatavošanas iecirknis.

Kadru mainība turpinās. Tā no 5.aprīļa K. Pavlova vietā par sagādes materiāli - tehniskās daļas priekšnieku ieceļ A. Ābeli, bet no 1.jūnija J. Leitlanda vietā par transporta – sagatavošanas ceha priekšnieku sāk strādāt J. Kurbatovs.

Valmieras ugunsdzēsības iekārtas rūpnīcas izgudrotājiem un racionalizatoriem par pirmajā ceturksnī izcīnīto 1.vietu piešķir *Ceļojošais Sarkanais karogs*.

1.jūlijā sāk strādāt 1.ceha kannu pagaidu pasivizācija (1999.gada augustā pārveido par pakotavu un kannu – aparātu noliktavu).

Sociālistisko sacensību uzvarētāji 1972.gadā 2.ceturksnī starp pamatražošanas cehiem – 1.cehs (J. Karps – ceha priekšnieks, R. Grahoļska – ceha komitejas priekšsēdētāja), starp palīgcehiem – instrumentu izgatavošanas iecirknis (L. Putniņš – iecirkņa vecākais meistars, J. Jansons – proforgs), starp

rūpnīcas daļām – galvenā tehnologu daļa (I. Irmejs – priekšnieks, M. Kalniņa – proforgs).

6.jūnijā par energomehāniskās daļas priekšnieka pienākumu izpildītāju sāk strādāt Alberts Muzikants, jo līdzšinējais – Voldemārs Silkalns ilgstoši slimo.

13.augustā notiek tradicionālais motokross “Valmiera 72”, ko jau trešo gadu pēc kārtas rīko mūsu rūpnīcas komiteja un DOSAAF pirmorganizācija.

3.ceturksņa sociālistiskās sacensības uzvarētāji starp pamatražošanas cehiem – nav, starp palīgcehiem – elektromehāniskais cehs (G. Lasmanis – ceha priekšnieks, H. Neivalds – ceha komitejas priekšsēdētājs), starp daļām – energomehāniskā daļa (A. Muzikants – daļas priekšnieks, A. Gurenkova – proforgs). Labākie strādnieki: Gaļina Likānova – 1.ceha štancētāja.

11.septembrī par galvenā tehnologa vietnieku ieceļ Jāni Meža – Eriņu. Nomainās arī 1.ceha vecākā grāmatvede – 22.septembrī Ilgas Saulītes vietā stājas Aina Spirga. 2.oktobrī par finansu – realizācijas daļas priekšnieci ieceļ Dzintru Krieviņu, bet 6.oktobrī par tehniskās kontroles daļas priekšnieku ieceļ Mihailu Klapenkovu. 11.oktobrī par transporta – sagatavošanas ceha ekonomisti sāk strādāt Sarmīte Pommere.

20.oktobrī rūpnīcas arodbiedrības konferencē par rūpnīcas komitejas priekšsēdētāju atkārtoti ievēl Sofiju Leci.

1972.gadā rūpnīcā strādājošie nostrādā 215 dienas J. Raiņa vārdā nosauktajā šefības kolhozā.

Par godu Lielās Oktobra Sociālistiskās revolūcijas 55.gadadienai Valmieras rajona Goda plāksnē ieraksta 1.ceha krāsotājas Ludmilas Saliņas vārdu un rūpnīcas Goda grāmatā plānu – ražošanas daļas vecākās ekonomistes Ventas Ņegumas vārdu.

Par transporta – sagatavošanas ceha priekšnieku 23.novembrī sāk strādāt Imants Lodziņš.

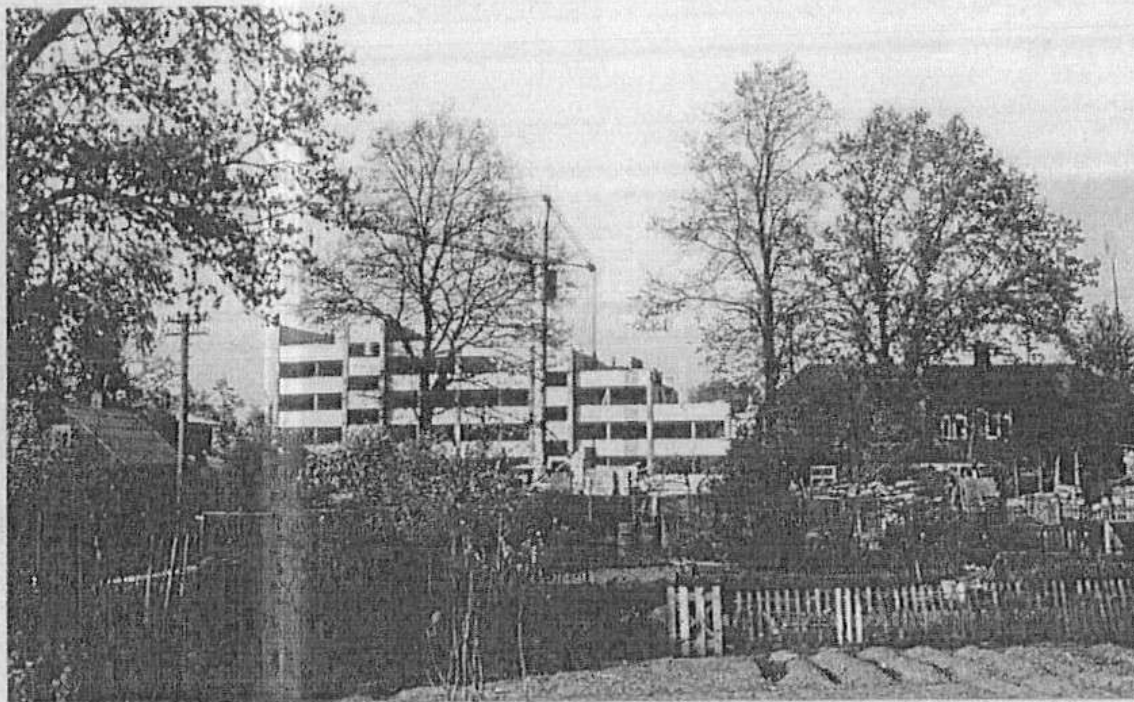
Decembra vidū rūpnīcā tiek sarīkota otrā rūpnīcā strādājošo darbu izstāde, kur var apskatīt arī kulinārijas izstrādājumus.

Šā gada realizācijas plāns 4655 tūkstoši rubļu, izpildīts 4712 tūkstoši rubļu, jeb 101,2%. Bruto produkcijas plāns 5250 tūkstoši rubļu, izpildīts 5214 tūkstoši rubļu, jeb 99,3%. Strādājošo kopskaits – 723 cilvēki. Energomehāniskais cehs savu gada plānu izpilda jau 22.decembrī.

Rūpnīcai 1972.gads ir sevišķi smags, jo netiek saņemtas 315 t 0,8mm skārds no Magnitogorskas. Tādēļ ugunsdzēsības aparātu gada plāns izpildīts tikai par 98,2%, 20 l kannu plāns – 95,5%. Ritmiskums 1.dekādē – 21,3%, 2.dekādē – 31,5%, 3.dekādē – 47,2%. Ieviestas trīs mehanizācijas līnijas: 20 l kannu pasivizācijas līnija, OHP – 10 galviņu attaukošanas un 20 l kannu puskorpusu metināšanas līnijas. No jaunās tehnikas iegūtā gada ekonomija 121,6 tūkstoši rubļi, ieviesta mehanizētā ogļu padeve katlu mājā, ieviesti 6 telferi. Automātikas mezglu izgatavošanas ražošanā ievieš liektos profilus. Izstrāde uz vienu strādājošo – 9515 rubļu, peļņas plāns izpildīts par 102,1%, rentabilitāte – 26,18%.

1972.gadā arī rūpnīcas sportisti guva labus panākumus slēpošanā, peldēšanā, galda tenisā, šaušanā, GDA daudzciņā. Rajona ziemas spartakiādē rūpnīcas sportisti izcīna 1.vietu. Labākie sportisti: Gunārs Cīrulis – slēpošanā, vieglatlētikā, volejbolā, Sarmīte Pommere – peldēšanā, galda tenisā, Zinaīda

Ancāne – šaušanā, Juris Lezdiņš – peldēšanā, slalomā, Valentīns Legzdiņš – GDA daudzciņā. Labākie kolektīvu vadītāji: A. Priede – būvgrupā, G. Cīrulis – 1.cehā, V. Cirponis – 3.cehā.

1973. gads

Arī jaunais 1973.gads rūpnīcai sākas neveiksmīgi – janvārī 1.cehs neizpilda kannu ražošanas plānu un 3.cehs nenodod automātiskās ugunsdzēsšanas iekārtas. Tā rezultātā 3.ceha bruto produkcijas janvāra mēneša plāna izpilde ir tikai 70,8% un kopīgais rūpnīcas izpildes plāns – 91,1%. Trūkst materiāli – skārds, atpaliek metināšana.

5.februārī no rūpnīcas uz Rīgu darbā pāriet galvenais inženieris Voldemārs Kalniņš.

6.februāri notiek kolektīvā līguma un sociālistisko saistību pieņemšana 1973.gadam.

Sestdien, 24.februārī pēkšņi mirst rūpnīcas direktora vietnieks Nikolajs Fedotovs. Viņu apglabā 1.martā Valmieras pilsētas kapos.

Februāris rūpnīcai ir sevišķi smags. Bruto produkcijas plānu 1.cehs izpilda par 59,6%, 3.cehs – 81,3%, rūpnīca kopā – 67,8%. Lai arī martā plānu bruto produkcijā pirmais cehs izpilda par 106,0%, trešais cehs – 150,7% un rūpnīca kopā – 121,4%, tomēr pirmā ceturkšņa plānu rūpnīca bruto produkcijā izpilda tikai par 93,9%, realizāciju – 88,6% un preču produkcijā – 92,7%.

1.ceturksnī sociālistiskajā sacensībā pirmā vieta un *Ceļojošais Sarkanais karogs* tiek piešķirts trešajam ceham, no palīgcehiem *Ceļojošais vimpelis* – energomehāniskajam ceham. Labākais savā profesijā – 1.ceha elektrometinātāja Vija Šķērstiņa un instrumentu iecirkņa atslēdznieks Juris Melnalksnis.

2.aprīlī par direktora vietnieku sāk strādāt Elmārs Ozoliņš.

Pie rūpnīcas noorganizē Tautas universitātes *Ekonomikas pamati un ražošanas pārvalde* fakultāti, kur Skaidrīte Reine – sabiedriskā dekāne, Maija Lasmane – mācību daļas vadītāja, Ruta Krasta – sekretāre.

Aprīlī mēneša ražošanas plānu izpilda visi rūpnīcas cehi un arī rūpnīca kopumā par 101,1%. Turpretim maija mēnešā plānu 3.cehs izpilda par 83,4%, bet tā kā 1.cehs dod ievērojamu pārpildi, tad arī kopējais rūpnīcas plāns – 100,2%. Jūnija mēneša plānu 3.cehs izpilda tikai par 78,9%, kopējais rūpnīcas plāns – 100,4%.

Par 2.ceturkšņa rādītājiem pirmā vieta un *Ceļojošais Sarkanais karogs* – 1. ceham, no palīgcehiem pirmā vieta un *Ceļojošais vimpelis* – energomehānikas ceham, no daļām – energomehāniskai daļai un centrālajai grāmatvedībai. Labākais meistars 2.ceturksnī – Gunārs Aspers no 1.ceha.

Jūlija mēnesī trūkst materiāli un darba spēks. 1.cehā paliek nesaražoti vairāk kā 22 tūkstoši ugunsdzēsamo aparātu *OHP – 10*. Tāda pat situācija ir arī septembrī, tādēļ paliek nenodoti 28 tūkstoši *OHP – 10* aparāti. Tā kā 8 mēnešu rādītāji bruto produkcijā – 94,8%, realizācijā – 97,2%, patērētājiem nenodotas kannas par 39,7 tūkstošiem rubļu, 50,9 tūkstoši *OHP – 10* un automātiskās

1974. gads

Jaunais, 9.piecgades noteicošais gads, rūpnīcas dzīvē iezīmējas ar zināmām grūtībām – darba spēka trūkumu, īpaši kannu metināšanā. Janvārī 1.cehs plānu izpilda tikai par 97,6%. Februārī situācija vēl pasliktinās, 1.cehs plānu izpilda tikai par 90,4%, paliekot parādā gan ugunsdzēsamos aparātus, gan kannas. Kaut gan martā plāns tiek izpildīts, tomēr 1.ceturksņa realizācijas plāns rūpnīcā kopumā izpildīts tikai par 95,2%, bruto produkcijā – 99,0%, preču produkcijā – 97,8%. Vienīgi 3.cehs regulāri izpilda plānu, tāpēc 1.ceturksņa kopējais izpildījums tur ir 103,2%.

Martā no darba aiziet 1.ceha priekšnieks Jānis Karps, viņa vietā – Imants Lodziņš, kas pirms tam bija transporta sagatavošanas ceha priekšnieks. Viņa vietā stājas tā paša ceha mehāniķis Edvīns Švāgers. Aprīļa sākumā no darba aiziet tehniskās kontroles daļas priekšnieks Mihails Klappenkovs, viņa vietā stājas Vitālijs Gondarjuks.

Sociālistiskās sacensības rezultāti 1.ceturksnī: 1.vieta starp pamatražošanas cehiem – 3.ceham (E. Bilsēns – ceha priekšnieks, G. Upmacis – ceha komitejas priekšsēdētājs), starp palīgražošanas cehiem – energomehānikas ceham (G. Lasmanis – ceha priekšnieks, H. Neivalds – komitejas priekšsēdētājs), starp tehniskām daļām – galvenajai konstruktoru daļai (V. Bodnieks – galvenais konstruktors, N. Irmeja – proforgs). Starp pārējām daļām pirmā vieta – darba algas daļai (M. Lasmane – priekšiece, G. Medne – proforgs). Labākie savā profesijā – elektrometinātājs J. Martinsons no 3.ceha, virpotāja A. Tolle no 3.ceha, atslēdznieks V. Ārgalis no 3.ceha, gāzmetinātāja M. Grīmiņa no 1.ceha, krāsotāja L. Saliņa no 1.ceha, štancētāja M. Naudiša no 1.ceha. Labākie radošo plānu izpildītāji – A. Bondarevs, J. Grundīzs.

Aprīlī visi cehi un rūpnīca kopumā izpilda ražošanas plānu par 101,3%.

Maijā ekspluatācijā nodod labiekārtotu septiņdesmit dzīvokļu māja Pārgaujas ielā 10.

Maijā plāns netiek izpildīts (92,3%) galvenokārt metināšanas darbu atpalcības dēļ. Sakarā ar izmaiņām plānā 2.ceturksnī rūpnīcā kopumā tas tiek izpildīts: realizācijā – 100,1%, bruto produkcijā – 100,4%, preču produkcijā – 100%, sedzot parādu arī no gada sākuma.

Sociālistiskās sacensības rezultāti 2.ceturksnī: 1.vieta pamatražošanas cehu grupā – 3.ceham (E. Bilsēns – ceha priekšnieks, G. Upmacis – ceha komitejas priekšsēdētājs), palīgražošanas cehu grupā – instrumentu izgatavošanas iecirknim (L. Putniņš – vecākais meistars, J. Jansons – proforgs), tehnisko daļu grupā – energomehāniskajai daļai (A. Muzikants – priekšnieks, A. Gurenkova – proforgs), pārējo daļu grupā – plānu – ražošanas daļai (A. Rēdlihs – priekšnieks, G. Medne – proforgs).

Rūpnīcas administrācija un komiteja pieņem lēmumu piešķirt goda nosaukumus labākajiem profesiju pārstāvjiem: labākais atslēdznieks – Jānis Eglītis no 3.ceha, labākais virpotājs – Ivans Pomozovs no 3.ceha, labākais elektrometinātājs – Ilja Kobļinecs, labākais gāzmetinātājs – Arvīds Lasmanis no instrumentu izgatavošanas iecirkņa, labākā krāsotāja – Mirdza Liepiņa no 3.ceha.

Augustā uz jaunām telpām pāriet taras izgatavošanas iecirknis. Jaunās telpas uzceltas aiz RCP kokzāģētavas, blakus pilsētas ūdens vada pārvaldes kantorim. Automātikas taru tagad pilnos apmēros gatavo OC – 72 (cietums).

Uzņēmuma vadība kooperējas ar Rīgas vagonu rūpnīcu par benzīna kannu kakliņa detaļu štancēšanu. Darbu RVR veic ļoti neritmiski un sliktā kvalitātē, taču darbaspēka trūkuma dēļ arī tas ir risinājums.

18.augustā rūpnīcas DOSAAF pirmorganizācija rīko tradicionālo motokrosu "Valmiera – 74", kas veltīts Valmieras atbrīvošanas 30.gadadienai no vācu fašistiskajiem iebrucējiem. Motokross izdevās – ar kuplu dalībnieku un skatītāju pulku.

3.ceturksnī labākais racionalizācijas darbā starp cehiem – 1.cehs, starp daļām – galvenā konstruktoru daļa.

Turpina rīkot konkursus bērnu dārzā, piemēram, par telpu tīrību, kārtību un estētisko iekārtojumu u.t.t.

Vērtējot sociālistiskās sacensības rezultātus par 3.ceturksni pirmā vieta: pamatražošanas cehu grupā – 3. ceham (E. Bilsēns – ceha priekšnieks, G. Upmacis – ceha komitejas priekšsēdētājs), palīgražošanas cehu un iecirkņu grupā – instrumentu iecirknim (L. Putniņš – vecākais meistars, M. Zvejnieks – proforgs), tehnisko daļu grupā – galvenajai konstruktoru daļai (V. Bodnieks – priekšnieks, N. Irmeja – proforgs), pārējo daļu grupā – centrālajai grāmatvedībai (N. Miglinieks – galvenais grāmatvedis, B. Jirgensone – proforgs).

Ar 23.septembri no galvenā tehnologa pienākumiem pēc paša lūguma atbrīvo Imantu Irmeju. Viņa vietā ieceļ Uldi Roķi.

6.novembrī par laboratorijas vadītāju sāk strādāt Rudīte Saukuma.

2.decembrī Andri Vīķi ieceļ par plānu – ražošanas daļas vecāko dispečeru, bet par galveno konstruktoru apstiprina līdzšinējo galvenā konstruktora vietas izpildītāju Vili Bodnieku.

15.decembrī rūpnīcas jaunās kopmītnes celtniecības būvlaukumā, Zvejnieku ielā, notiek smags nelaimes gadījums. Cieš metinātājs D. Urbanovičs.

1974.gadā ražošanā ievieš vairākus jauninājumus: pie centrālās materiālu noliktavas un metālgrieztuves 10 t konsolsteķu celtni, automātu *IB140* automātiskai detaļu apstrādei, sūkņu staciju, pasivizācijas konveijeru, automātu ar programmēto vadību, metināšanas automātu *A-547-U*, gamma defektoskopu *GAP* u.c.

Gada rezultāti: realizācijas gada plāns 5730 tūkstoši rubļi, izpildīts 5746 tūkstoši rubļi, jeb 100,3%, bruto produkcijas plāns 6550 tūkstoši rubļi, izpildīts 6603 tūkstoši rubļi, jeb 100,8%, ugunsdzēsamo aparātu plāns 682 000 gabali, saražots 682 032 gabali (tanī skaitā pieci *OVPU – 250* aparāti ar kvalitātes zīmi eksportam), ugunsdzēsanas automātikas gada plāns 1850 tūkstoši rubļu, ražots 1988 tūkstoši rubļu, kannu gada plāns 720 000 gabali, bet saražoti tikai 690 100 gabali, pasta kastīšu gada plāns 68 000 gabalas, saražots tikai 63 100. Preču produkcijas pašizmaksa pēc plāna 80,73 kapeikas, faktiski 80,51 kapeika uz 1

galvenās tehnologu daļas. Realizācijas plāns rūpnīcā kopumā izpildīts par 103,0%, bruto produkcija par 103,4%, ar virsplāna produkciju 60 000 rubļu apmērā. Izpildīti visi nomenklatūras rādītāji.

Sociālistiskās sacensības rādītāji 2.ceturksnī: pamatražošanas cehu grupā – 3.ceham (E. Bilsēns – ceha priekšnieks, G. Upmacis – ceha komitejas priekšsēdētājs), palīgrazošanas cehu un iecirkņu grupā – energomehāniskajam ceham (G. Lasmanis – ceha priekšnieks, H. Neivalds – ceha komitejas priekšsēdētājs), tehnisko daļu grupā – galvenajai konstruktoru daļai (V. Bodnieks – priekšnieks, N. Irmeja – proforgs), starp pārējām daļām – plānu ražošanas daļai (A. Rēdlihs – daļas priekšnieks, B. Mālzube – proforgs), labākais meistars – Andris Jerkins no 3.ceha.

1.augustā no transporta – sagatavošanas ceha metālgrieztuvi pievienoto 3.ceham.

28.augustā no galvenā inženiera pienākumiem atbrīvo Antonu Grahoļski, jo viņš pāriet mācīties aspirantūrā klātienē. Viņa vietā par galvenā inženiera vietas izpildītāju nozīmē galveno tehnologu Uldi Roķi. 11.septembrī par direktora vietnieku sāk strādāt Jānis Jēkabsons. 30.septembrī pabeidz 3.ceha starpniecības celtniecību pie metālgrieztuves.

3.ceturkšņa realizācijas plānu izpilda par 105,3%, bruto produkcijas plānu par 105,8% ar virsplāna produkciju 100 000 rubļu vērtībā, tāpat izpilda arī pārējos ceturkšņa rādītājus. Racionalizācijas jomā trešajā ceturksnī 1.vieta – transporta – sagatavošanas ceham (taras materiālu ietaupījums), starp daļām – galvenajai konstruktoru daļai.

Sociālistisko sacensību rezultāti 3.ceturksnī: pamatražošanas cehu grupā – 3.ceham (E. Bilsēns – ceha priekšnieks, G. Upmacis – ceha komitejas priekšsēdētājs), palīgrazošanas cehu un iecirkņu grupā – instrumentu izgatavošanas iecirknim (L. Putniņš – vecākais meistars, M. Zvejnieks – proforgs), tehnisko daļu grupā – galvenajai konstruktoru daļai (V. Bodnieks – priekšnieks, N. Irmeja – proforgs), starp pārējām daļām – plānu ražošanas daļai (A. Rēdlihs – daļas priekšnieks, B. Mālzube – proforgs), labākais meistars – V.Cirponis no 3.ceha.

1975.gadā 16.oktobrī uzsāk saraksti ar Vācijas demokrātiskās republikas firmu par tehniskiem jautājumiem.

1.novembrī pirmā ceha virpotavu – mehāniskās apstrādes iecirkni pievieno 3.ceham. 11.novembrī no transporta – sagatavošanas ceha priekšnieka pienākumiem pēc personīgā lūguma atbrīvo Edvīnu Švāgeri, viņa vietā līdz jaunā priekšnieka pieņemšanai – Nikolajs Grinbergs.

1.decembrī transporta – sagatavošanas cehu un energomehānisko cehu pārdēvē par iecirkņiem un tajā pašā gadā rūpnīcā ievieš jaunu darba algas apmaksas sistēmu.

19.decembrī ilgstoša atvaļinājuma dēļ no darba atbrīvo finansu – realizācijas daļas priekšnieci Dzintru Krieviņu. Viņas vietā ieceļ TDK meistarū Ludvigu Debeļski.

4.ceturksnī rūpnīca realizācijas plānu izpildīja par 94,6%, bruto produkcijā par 96,8%. Kopējie 1975.gada rādītāji: realizācijas gada plāns 6332 tūkstoši rubļi, izpildīts 6366 tūkstoši rubļi, jeb 100,55%, bruto produkcijas gada plāns 7150 tūkstoši rubļi, izpildīts 7321 tūkstotis rubļi, jeb 102,4%. Ugunsdzēsamo

aparātu gada plāns 704 000 gabali, izpildīts 705 031 gabali, jeb 100,2%. Kultūras sadzīves preču ražošanas gada plāns 2360 tūkstoši rubļi, izpildīts 2425 tūkstoši rubļi, jeb 102,8%, automātisko ugunsdzēsšanas iekārtu gada plāns 1920 tūkstoši rubļu, izpildīts par 2079,5 tūkstošiem rubļu, jeb 108,3%. Preču produkcijas izlaides ritmiskums: 1.dekādē – 26,0%, 2.dekādē – 32,9%, 3.dekādē – 41,1%. Peļņas plāns 1217 tūkstoši rubļi, izpildīts par 1229 tūkstošiem rubļu, jeb 101,0%, preču produkcijas rentabilitāte 23,5%. Strādājošo kopskaits – 770 cilvēki, produkcijas atbilstība ražošanas profilam – 64,3%.

Labi rādītāji ir ražošanas iekšējo rezervju skatē, kurā piedalās 192 cilvēki, iesniedzot 203 priekšlikumus, un no ieviestajiem 145 priekšlikumiem aprēķinātā ekonomija – 73,1 tūkstotis rubļi. Šajos rādītājos ietverti arī racionalizācijas priekšlikumi. Rūpnīcā ieviesta mehānizēta kannu padošanas līnija no metinātavas uz pasivizāciju. Racionalizatori ievieš iekārtu uzrakstu uznešanu *OHVP – 10* aparātiem ar zīda trafareta palīdzību, izgatavo paliktņus *OHVP – 10* aparātu mehānizētai iekraušanai automašīnās. Izgudro un ievieš gaisa – mehānisko putu veidošanas ierīci, ko pielieto pie *OHVP – 10* aparātiem (šī izgudrojuma autori – Ā. Nīgals un V. Truskovskis).

1976. gads

Desmitās piecgades 1.gads. Rūpnīcas strādnieki pieliek visus spēkus, lai sasniegtu labus rādītājus gan uz PSKP 25.kongresa sanāksšanas dienu, gan kopumā par visu 1976.gadu.

Trīs rūpnīcas strādnieki saņem augstus valdības apbalvojumus: V. Šarovs no 3.ceha – ordeni *Darbam slava* 3.pakāpi, J. Grāpēns no 1.ceha – medaļu par *Izcilu darbu*, J. Fogelis no 1.ceha – medaļu par *Darba varonību*.

Izmaiņas arī rūpnīcas komitejas vadībā. S. Leces vietā stājas L. Mieze.

Rūpnīcas DOSAAF pirmorganizācija rīko motokrosu "Valmiera – 76".

15.februārī tiek izveidota rūpnīcas centralizētā grāmatvedība. Turpinās kopmītnes (tagad ViA kopmītnes) celtniecība un skvēra izbūve pretim caurlaidei (tagad auto stāvlaukums).

Noorganizēta efektivitātes un kvalitātes celšanas komisiju.

Labi strādājuši rūpnīcas racionalizatori. Jaunieviesto priekšlikumu aprēķinātā gada ekonomija ir 160 000 rubļi, pie tam samazināta darba ietilpība par 8 600 normu stundām. Vecākā konstruktora Ā.Nīgaļa priekšlikums izmainīt aparāta *OHVP – 10* konstrukciju dod gada ekonomisko efektu 133 300 rubļus. Iekārta 20 l kannu iekšpuses krāsošanā dod ekonomisko efektu 7600 rubļu apmērā. Šī izgudrojuma autori ir konstruktors A. Golde un H. Līviņš.

Rūpnīca pāriet uz 0,8 mm ruļļa skārda pielietošanu ražošanā, kas dod lielus materiālos ietaupījumus. Gada laikā ir zināmas grūtības ar cauruļu 73 x 5 cm un 25 l balonu saņemšanu.

Realizācijas gada plāns izpildīts par 100,4%, preču produkcijas gada plāns par 100,9%. Ar valsts kvalitāte zīmi izlaistā produkcija sastāda 4,5% no kopējā produkcijas apjoma. Strādājošo skaits rūpnīcā – 768, rentabilitāte 21,1%, peļņas plāns izpildīts par 101,3%. Rūpnīcas ražošanas profilam atbilstoša produkcija 59,7% apmērā.

Oktobrī par rūpnīcas komiteja priekšsēdētāju ievēl Leonardu Miezi.

Sociālistiskās sacensības rezultāti 4.ceturksnī: pamatražošanas cehu grupā – 1.cehs (I. Lodziņš – ceha priekšnieks), palīgrāžošanas cehu un iecirkņu grupā – energomehāniskais iecirknis (G. Lasmanis – vecākais meistars), tehnisko daļu grupā – energomehāniskā daļa (A. Muzikants – daļas priekšnieks), starp pārējām daļām – darba algas daļa (V. Baumanes – daļas priekšiece), labākais meistars – A. Velks no 1.ceha. Labākie strādājošie savās profesijās: labākā gāzmetinātāja – A. Kancane no 1.ceha, labākā štancētāja – A. Harjo no 1.ceha, labākā elektrometinātāja – H. Putniņa no 1.ceha, labākā frēzētāja – T. Singaite no 3.ceha, labākais virpotājs – P. Ozols no 3.ceha, labākais atslēdznieks – V. Ārgālis no 3.ceha, labākā krāsotāja – G. Cirpone no 3.ceha, labākais metālgriezējs – M.Ķepsnis no 3.ceha, labākais radošais konstruktors – Ā.Nīgalis.

1977. gads

1977.gads ir desmitās piecgades otrais gads. Šajā gadā svin sociālistiskās revolūcijas 60.gadadienu. Tai rūpīgi gatavojas arī Valmieras ugunsdzēsšanas iekārtas rūpnīca. Tiek veikti pasākumi, lai ražošanas un realizācijas plānus un citus pasākumus izpildītu pirms termiņa. Galvenā vērība tiek veltīta produkcijas kvalitātes un ražošanas efektivitātes uzlabošanai. Rūpnīcas ražotā produkcija (*OVPU – 250* aparāti) ar valsts kvalitātes zīmi sastāda 5,1% no kopprodukcijas (plāns 351 000 rubļi, izpildīts par 356 000 rubļiem).

Spraigi norit sociālistiskā sacensība rūpnīcā. 1.ceturksnī sekojoši rezultāti: starp pamatražošanas cehiem – 1.cehs (I. Lodziņš – ceha priekšnieks), starp palīgražošanas cehiem un iecirkņiem – instrumentu izgatavošanas iecirknis

(L. Putniņš – vecākais meistars), starp tehniskajām daļām – galvenā tehnologu daļa (U. Roķis – daļas priekšnieks), starp pārējām daļām – centrālā grāmatvedība (A. Miglinieks – galvenais grāmatvedis), labākais meistars – Ziedonis Puriņš no 3.ceha. Labākais radošais konstruktors – A. Nīgalis. Labākie strādājošie savās profesijās: labākā frēzētāja – T. Singaite no 3.ceha, labākais virpotājs – I. Irmejs no 3.ceha, labākais metālgriezējs – J. Dortāns no 3.ceha, labākā štancētāja – M. Līduma no 1.ceha, labākā krāsotāja – M. Lūse no 1.ceha, labākais atslēdznieks – D. Limbēns no 1.ceha, labākā elektrometinātāja – J. Gustsone no 1.ceha, labākā gāzmetinātāja – L. Bērtīse no 1.ceha.

1977.gadā *OHVP – 10* aparātu ražošanā sāk lietot 0,8 mm ruļļu skārdu ar gada ekonomiju 45 300 rubļu.

Ražošanās plāna izpildē jāstopas ar dažādām grūtībām. Tā, maijā neizpilda bruto produkcijas, ugunsdzēsamo aparātu un kultūras sadzīves preču ražošanas plānu. Iemesls – laikā nesaņemtais 0,8 mm ruļļu skārds. Jūnijā ražošanas plānu neizpilda par 30 000 rubļu un kultūras sadzīves preču ražošanas plānu par 48 600 rubļiem. Iemesls – atkārtota 0,8 mm ruļļu skārda 315 t savlaicīga nesaņemšana (plānoto 8 – 10 dienu vietā materiāls ceļā atradās 17 dienas). Tāpat ir problēmas ar kooperēto detaļu saņemšanā no Olaines plastmasas rūpnīcas.

Par rūpnīcas galveno inženieri 15.aprīlī ieceļ Juri Ozolnieku.

Sociālistiskās sacensības rezultāti 2.ceturksnī: pamatražošanas cehu grupā – 3.cehs (E. Bilsēns – ceha priekšnieks), palīgražošanas cehu un iecirkņu grupā – energomehāniskais iecirknis (G. Lasmanis – vecākais meistars), tehnisko daļu grupā – galvenā tehnologu daļa (U. Roķis – daļas priekšnieks), starp pārējām daļām – 1.vieta netiek piešķirta, labākais meistars – S. Lece no 3.ceha. Labākais radošais konstruktors – A. Nīgals. Labākie strādājošie savās profesijās: labākais

metālgriezējs – J. Dortāns no 3.ceha, labākā gāzmetinātāja – N. Pulekse no 1.ceha, labākais virpotājs – P. Gluhovs no 3.ceha, labākais elektrometinātājs – A. Bļūdēns no 3.ceha, labākā krāsotāja – G. Cirpone no 3.ceha, labākais atslēdznieks – V. Kurnosovs no 3.ceha, labākā štancētāja – V. Maklakova no 1.ceha.

6.septembrī par vecāko darba vadītāju būvniecībnī sāk strādāt Jānis Ozols. Būvniecībnā galvenais uzdevums – nodot ekspluatācijā rūpnīcas kopmītnes Zvejnieku ielā 13.

3.ceturksnī grūtības ar realizācijas plāna izpildi, jo netiek saņemts vajadzīgais vagonu un konteineru skaits. 3.ceturksnā sociālistisko sacensību rezultāti: pamatražošanas cehu grupā – 3.cehas (E. Bilsēns – ceha priekšnieks), palīgrāžošanas cehu un iecirkņu grupā – instrumentu izgatavošanas iecirknis (L. Putniņš – vecākais meistars), tehnisko daļu grupā – galvenā konstruktoru daļa (V. Bodnieks – daļas priekšnieks), starp pārējām daļām – darba algas daļa (V. Baumanē – daļas vadītāja), labākais meistars – S. Lece no 3.ceha. Labākais radošais konstruktors – A. Nīgals. Labākie strādājošie savās profesijās: labākā štancētāja – M. Fedorova no 1.ceha, labākā gāzmetinātāja – A. Prazdņikova no 1. ceha, labākā krāsotāja – L. Stankēviča no 1.ceha, labākais atslēdznieks – J. Mēgris no 1.ceha, labākais elektrometinātājs – I. Kobļiņecs no 3.ceha, labākais virpotājs – A. Tolle no 3.ceha.

Grūtības ar realizācijas plāna izpildi. Piemēram, novembrī to neizpilda par 46 000 rubļu. Iemesls – taras nesaņemšana no OC – 78/2 (kolonija). Vēl novembrī neizpilda *OVPU – 250* aparātu plānu. Iemesls – 6 mm skārda trūkums.

1.novembrī par transporta – taras iecirknā meistarū sāk strādāt Arnolds Krints. Viņū arī ievēl par partijas pirmorganizācijas sekretāru.

Šajā gadā ir neritmiska produkcijas izlaide: 1.dekādē – 22,5%, 2.dekādē – 31,2%, 3.dekādē – 46,3%. Kapitālo ieguldījumu plāns izpildīts par 80%. Ekspluatācijā nav nodota kopmītnē Zvejnieku ielā 13 (2900m²).

Realizācijas gada plāns izpildīts par 100,4%, virs plāna realizēta produkcija par 30 000 rubļiem. Bruto un preču produkcijas gada plāns izpildīts par 100,3%, virsplāna saražota produkcijas par 20 000 rubļiem. Pamata nomenklatūra izpildīta. Izstrāde uz vienu strādājošo – 9 929 rubļi, pie plāna 9 887 rubļi, jeb 100,4%, pieaugums salīdzinot ar 1976.gadu – 6,2%. Iekonomēts darba algas fonds 7 400 rubļi. Pašizmaksa plānota 80,67 kapeikas, izpildīta 79,72 kapeikas. Peļņas plāns izpildīts. 62,1% no rūpnīcā saražotās produkcijas atbilst ražošanas profilam. No kopējās saražotās produkcijas 35,0% kultūras sadzīves preces. Ieviesti 90 racionalizācijas priekšlikumi ar ekonomisko efektu 122 000 rubļu vērtībā. Katrs astotais rūpnīcā strādājošais ir racionalizators. Efektīvākie racionalizācijas priekšlikumi: 1) izmaiņas 20 l kannu tehnoloģiskajā procesā – ekonomiskais efekts 3 300 rubļi, autori: I. Lodziņš, G. Briedis, U. Ķiršblats, A. Meistars; 2) izmaiņas BAP un BAE rāmjos – ekonomiskais efekts 13 970 rubļi, autors: K. Māziņš no galvenās konstruktoru daļas; 3) *OHVP – 10* un 20 l kannu ražošanā lokšņu skārda vietā sāk pielietot 0,8 mm ruļļu skārdu – ekonomiskais efekts 70 000 rubļi, autori: U. Roķis un P. Lielkoks no galvenās tehnologu daļas; 4) izmaiņas *OHVP-10* aparātu korpusā – ekonomiskais efekts 8 300 rubļu. Metāla ekonomija 42,1 t, autori V. Bodnieks un K. Māziņš no galvenās konstruktoru daļas.

Novatoru sociālistiskās sacensības rezultāti par 1977.gadu ir sekojoši: starp cehiem 1.ceturksnī – 1.cehs, 2.ceturksnī – 3.cehs, 3.ceturksnī – 1.cehs, 4.ceturksnī – 3.cehs; starp daļām: 1.ceturksnī – galvenā konstruktoru daļa, 2.ceturksnī – galvenā tehnologa daļa, 3.ceturksnī – galvenā konstruktoru daļa, 4.ceturksnī – galvenā konstruktoru daļa. Individuālie: 1.ceturksnī – G. Lasmanis, G. Liepiņš, 2. ceturksnī – A. Golde, J. Eriņš, 3. ceturksnī – V. Bodnieks, K. Māziņš, 4.ceturksnī – A. Golde, U. Roķis, P. Lielkoks. Starp LPSR mašīnbūves nozares racionalizatoriem 2.ceturksnī 1.vieta – U. Roķim, P. Lielkokam no galvenās tehnologu daļas; 3.vieta – K. Māziņam no galvenās konstruktoru daļas, 3.ceturksnī 3.vieta – V. Bodniekam, K. Māziņam no galvenās konstruktoru daļas, V. Briedim no 1.ceha. Starp Valmieras rajona uzņēmumiem mūsu rūpnīca iegūst 3.vietu.

Samazinājies nelaimes gadījumu skaits no 11 – 1975.gadā uz 4 – 1977.gadā.

Rūpnīcā sāk pielietot tehnisko ūdeni tehnoloģiskā procesā, kas dod ekonomisko efektu 13 200 rubļu gadā. Tiek analizēta sociālistiskā sacensība starp jaunajiem strādniekiem līdz 30 gadu vecumam, starp tiem L. Laiviņa no 1.ceha un V. Tukišs no 3.ceha. Turpinās sociālistiskā sacensība starp Toržokas mašīnbūves, Ventspils ventilatoru rūpnīcu un Valmieras ugunsdzēsšanas iekārtu rūpnīcu.

Sociālistiskās sacensības rezultāti mūsu rūpnīcā par 4.ceturksni: starp pamatražošanas cehiem 1.vietā – 3.cehs (ceha priekšnieks E. Bilsēns), starp palīgražošanas iecirkņiem 1.vieta – energomehāniskajam iecirknim (vecākais meistars G. Lasmanis), starp tehniskām daļām pirmā vieta nav piešķirta, starp pārējā daļām 1. vieta – centrālajai grāmatvedībai (galvenais grāmatvedis A. Miglinieks). Labākie savā profesijā: labākā krāsotāja – L. Saliņa no 1.ceha, labākais elektrometinātājs – V. Ņikitjuks no 3.ceha, labākā gāzmetinātāja – N. Pulekse no 1.ceha, labākais atslēdznieks – A. Grunte no 3.ceha, labākā frēzētāja – B. Lasmane no 3.ceha, labākais metālgriezējs – A. Moisejs no 3.ceha, labākā štancētāja – A. Fogeļe no 1.ceha, labākais virpotājs – A. Aleksejenko no 3. ceha.

1978. gads

1978. gads ir desmitās piecgades trešais gads. Valmieras ugunsdzēsšanas iekārtas rūpnīcas dzīvē šis gads ir samērā smags: trūkst materiālu, kooperētās detaļas un darba spēks, piemēram, virpotāji, gāzmetinātāji u.t.t.

Saņemts *Goda raksts* no smagās mašīnbūves arodbiedrības republikāniskās komitejas par teicamu racionalizatoru un izgudrotāju darbu 1976. – 1977.gadā Valmieras ugunsdzēsšanas iekārtas rūpnīcā.

No 3. līdz 7.aprīlim notiek civilās pretgaisa aizsardzības mācības Valmieras rajonā, kur aktīvi līdzdarbojas arī mūsu rūpnīcas glābšanas komanda un gūst labu novērtējumu.

22.aprīlī Komunistiskajā sestdienas talkā, kas veltīta V.I. Ļeņina 108. dzimšanas dienai un Lielās Oktobra Sociālistiskās revolūcijas 61.gadadienai, aktīvi strādā arī mūsu rūpnīcas kolektīvs.

Valmieras ugunsdzēsšanas iekārtas rūpnīcā strādā teicami darba darītāji. 1.ceha krāsotājam Ludmilai Saliņai tiek piešķirts *Darba slavas* 3. pakāpes ordenis.

Lai pirms termiņa izpildītu desmitās piecgades uzdevumus, rūpnīcā plaši izvērš sociālistisko sacensību. Lūk, rezultāti par 1.ceturksni! Uzvarētāji starp pamatražošanas cehiem: 1.vietā pirmais cehs, starp palīgiecirkņiem - instrumentu izgatavošanas iecirknis, starp tehniskām daļām - energomehāniskā daļa un starp pārējām daļām - darba algas daļa. Labākie savā profesijā – atslēdznieks Pēteris Kļaviņš no 3.ceha, virpotājs Nikolajs Šarovs no 3.ceha, štancētāja Rasma Maksima no 1.ceha, gāzmetinātāja Ausma Kancāne no 1.ceha, elektrometinātājs Ilja Kobļinecs no 3.ceha, krāsotāja Antonija Enika no 1.ceha, metālgriezējs Grigorijs Stepanovs no 3.ceha, frēzētāja Biruta Lasmane no 3.ceha. Labāko jauno strādnieku starpā ir Vilis Nātriņš-un Mirdza Ķikule no 3.ceha. Par labiem kvalitātes rādītājiem 1.vietu piešķir 3.ceha kolēktīvam.

Novatoru un izgudrotāju sociālistiskās sacensības rezultāti 1.ceturksnī ir sekojoši: starp cehiem 1.vietā – 3.cehs, starp daļām 1.vietā – galvenā konstruktora daļa, individuālie labākie racionalizatori: I. Lodziņš no 1.ceha un A. Duboviks no 3.ceha.

Arī otrajā ceturksnī rūpnīcai jāstāpjas ar zināmām grūtībām. Trūkst čuguna galviņu lējumi, no Tomskas nav saņemti manometri. Zemas kvalitātes dēļ no bruto produkcijas tiek izslēgtas 9 399 kannas par 30 500 rubļiem. Maijā netiek saražoti *OVPU-250* aparāti, vienīgā produkcija ar kvalitātes zīmi. Iemesls ir 6mm skārda trūkums.

Rezumējot sociālistiskās sacensības rādītājus, labākie 2.ceturksnī: starp pamatražotnes cehiem – 3.cehs, starp palīgiecirkņiem – instrumentu izgatavošanas iecirknis, starp tehniskām daļām - galvenā konstruktora daļa.

Labākais meistars ir Sofija Lece no 3.ceha. Labākie jaunie strādnieki: frēzētāja Biruta Lasmane no 3.ceha. Labākie savā profesijā ir: metālgriezējs G. Stepanovs no 3.ceha, štancētāja Zinta Kukere no 1.ceha, krāsotāja Staņislava Oļševska no 1.ceha, frēzētāja Tatjana Singaite no 3.ceha, virpotājs Valērijs Filipovs no 3.ceha, atslēdznieks Andris Grunte no 3.ceha, elektrometinātāja Zinaīda Stepanova. Par kvalitāti 1.vietu piešķir 1.ceham.

Novatoru un izgudrotāju sociālistiskās sacensības rezultāti 2.ceturksnī ir sekojoši: 1.vietā 3.cehs, instrumentu iecirknis, galvenā konstruktoru daļa. Labākie racionalizatori Vilis Bodnieks – galvenais konstruktors.

14.jūnijā rūpnīcas teritorijā sāk rakt pamatus jaunai pasivizācijas ēkai (tagad aparātu ražotne).

11.septembrī par materiāli – tehniskās apgādes daļas priekšnieku sāk strādāt Fjodors Zinčevskis.

Trešajā ceturksnī turpinās dažādu materiālu nepiegāde un iekārtu avārijas, tāpēc netiek izpildīts ražošanas plāns jūlijā, augustā un septembrī.

Sociālistiskās sacensības rezultāti par 3.ceturksni ir sekojoši: 1.vieta starp pamatražošanas cehiem – 3.ceham, starp palīgiecirkņiem – instrumentu izgatavošanas iecirknim, starp tehniskām daļām – galvenajai konstruktoru daļai. Labākais šoferis – A. Daugišs, labākie jaunie strādnieki: G. Ubeiko un A. Irklis. Labākie savā profesijā: metālgriezējs A. Moisejs, štancētāja V. Rozenblate, krāsotāja G. Cirpone, virpotājs N. Šarovs, atslēdznieks A. Tupreinis, elektrometinātājs T. Kazeka un gāzmetinātājs U. Zilpaušs.

Savu ieguldījumu rūpnīcas dzīvē dod arī racionalizatori. Novatoru un izgudrotāju sociālistiskās sacensības rezultāti 3.ceturksnī ir sekojoši: 1.vietā starp pamatražošanas cehiem – 1.cehs, starp palīgiecirkņiem – instrumentu iecirknis, starp tehniskām daļām – galvenā konstruktoru daļa, individuāli labākais konstruktors – Kārlis Māziņš no galvenās konstruktoru daļas.

20.oktobri rūpnīcas vecāko juriskonsultu Antonu Vilni ievēl par partijas pirmorganizācijas sekretāru, bet par rūpnīcas komitejas priekšsēdētāju 27.oktobrī arodbiedrības konferencē ievēl 1.ceha tehnoloģi Ligitu Āboltiņu iepriekšējās – Leonardas Miezies vietā.

Novolīpeckas metalurģiskās rūpnīcas kolektīvs izsaka dziļu pateicību Valmieras ugunsdzēsības iekārtas rūpnīcas kolektīvam par sniegto palīdzību ugunsdzēsības iekārtas komplektēšanā un piegādē, kas nodrošināja 6.domnas kompleksa palaišanu pirms termiņa.

Jaunās tehnikas ieviešanas plāns bija 150 000 rubļu, izpildīts par 105 000 rubļiem. Jāatzīmē sekojoši jaunievedumi: 1) plastmasas pārstrādāšanas iecirknis; 2) kannu puskorpusu attaukošanas līnija; 3) ruļļa skārda griešanas līnija 20 litru kannām un *OHVP-10* aparātiem.

Šajā gadā uzceļ somu tipa garāžu (kannu pasivizācija) un uzsāk otras (transporta bokss) somu tipa garāžas būvniecību. Eksploatācijā nodod jauno moderno rūpnīcas kopmītnes ēku Zvejnieku ielā 13, reizē ar to likvidē līdz šim pastāvošās kopmītnes dažādās pilsētas vietās. Ēkā izvieto arī galvenā konstruktora dienestu un aktu zāli.

Strādājošo kopskaits gada beigās – 771. Piešķir komunistiskā darba trieciennieka nosaukumus 276 strādājošiem un komunistiskā darba kolektīva nosaukumu instrumentu iecirknim. Uzņēmumā nodibina darbaudzinātāju

Labākais savā profesijā: elektrometinātāji – A. Libore, R. Lāce, T. Kazaka, gāzmetinātāji – I. Zilpauša, A. Kancāne, štancētāji – R. Maksima, Z. Kukere, krāsotāji – S. Oļševska, Z. Matvējeva, B. Lāce, virpotāji – I. Pomozovs, S. Aļeksējenko, M. Skuja, atslēdznieki – V. Sičovs, J. Rudzītis, A. Ramanis. Labākais metālgriezējs 4.ceturksnī – I. Dortāns. Labākais meistars 4.ceturksnī – S. Lece.

1979. gadā lielas izmaiņas rūpnīcas vadošo kadru sastāvā. 22.janvārī no finanšu realizācijas daļas vadītājas posteņa aiziet V. Hemmele. Vietā nāk Vitauts Staņa. Par energomehāniskās daļas priekšnieku ar 17.septembri ieceļ Gunāru Lasmani. Viņa vietā no 9. septembra par energomehāniskā iecirkņa vecāko meistaru sāk strādāt Vairis Ludvigsons. Par rūpnīcas komitejas priekšsēdētāju ar 17.oktobri ievēl Larisu Saveļjevu.

1980. gads

Tas ir desmitās piecgades piektais gads. Plāns preču realizācijā izpildīts par 100,32 % realizējot virsplāna produkciju par 24 000 rubļiem, turpretī bruto produkcijas gada plāns izpildīts tikai par 99,12 %, pietrūkst 66 000 rubļu. Ugunsdzēsamo aparātu gada plāns izpildīts par 91,4 %, kultūras sadzīves preces par 96,8 %, automātiskās ugunsdzēsšanas iekārtas par 96,1 %, rezerves daļas par 89,8 %. Ar kvalitātes zīmi ražotās produkcijas gada plāns izpildīts par 163,3 %, kas sastāda 33,7 % no kopējās produkcijas izlaides.

Ražošanas gada plāna neizpildes pamatā ir sliktā materiālu piegāde, piemēram, caurules 73 x 5 cm, skārds 0,8 mm, 1,5 mm un 1,8 mm čuguna lējumi, plastmasas izstrādājumi, *OVP*U – 250 aparātu dibeni, kalibrētā dzelzs dažādos izmēros, zāģmateriāli u.t.t.

Produkcijas izlaides ritmiskums: 1.dekādē – 21,4%, 2.dekādē – 28,9%, 3.dekādē – 49,7%. Pēc ražošanas profila rūpnīca ražo 60,6%. Kultūras sadzīves preces – 36,4%, pārējā produkcija 3,0% no kopējā apjoma.

Nav piegādāta produkcija par 230 000 rubļu. Netiek saņemti 193 vagoni un 484 konteineri produkcijas nosūtīšanai.

Jaunā tehnikā no plānotiem 30 pasākumiem izpildīti 33 pasākumi, dodot 70 000 rubļu ekonomiju plānoto 35 000 rubļu vietā. Daži piemēri: rekonstruēts *OVP*U-250 metināšanas un krāsošanas iecirknis. Rekonstruēta kannu iekšpuses krāsošana. Ieviesta pneimatiskās iekšpuses gruntēšanas iekārta KS - 20, iekārtots mehāniskās apstrādes iecirknis OC-78.

Rūpnīcā katrs 9 strādājošais ir racionalizators. No racionalizācijas priekšlikumiem iegūtā ekonomija – 33 000 rubļu.

	plāns	fakts
Saņemti racionalizācijas priekšlikumi	135	95
Ieviests ražošanā	94	50
Ekonomija	60 000	93 100
Iekonomēts metāls	30 000	146 000
Racionalizatoru skaits	96	75

Rūpnīcā strādājošo kopskaits – 787, no tiem ražošanā – 724. Ir divi patstāvīgie cehi un 4 patstāvīgie ražošanas iecirkņi.

Kustībā par komunistisko darbu individuāli piedalās 506 cilvēki, 2 cehi, 4 iecirkņi un 10 daļas. Komunistiskā darba trieciennieka nosaukums piešķirts instrumentu iecirknim. Pirms termiņa desmitās piecgades uzdevumu pabeiguši

175 cilvēki. Līdz Ļeņina 110. dzimšanas dienai personīgos piecgades plānus izpildījuši 25 cilvēki.

Sociālistiskās sacensības uzvarētāji 1980. gadā starp pamatražošanas cehiem: 1. un 4. ceturksnī – 3. cehs, 3. ceturksnī – 1. cehs. Starp patstāvīgi ražojošiem iecirkņiem visus četrus kvartālus – energomehāniskais iecirknis, starp tehniskajām daļām: 1. ceturksnī – galvenā konstruktoru daļa, 2. un 4. ceturksnī – galvenā tehnologu daļa. Starp pārvaldes daļām: 1. un 4. ceturksnī – realizācijas daļa, 3. ceturksnī – centrālā grāmatvedība. Labākais jaunais strādnieks: G. Laņģis, S. Dimitrijevs, G. Zikovs, I. Ābele, J. Mihailovs, A. Irklis. Individuālo izpildītāju grupā: labākais jaunais strādnieks – palīgstrādniece Ārija Ošiņa no 1. ceha, labākais palīgražošanas strādnieks – metinātājs Guntis Poga no elektrometināšanas iecirkņa, labākais metālapstrādes strādnieks – frēzētāja Biruta Lasmane no 3. ceha, labākais atslēdznieks – Pēteris Kļaviņš no 3. ceha, labākais elektrometinātājs – Ilja Koblinecs no 3. ceha, labākā gāzmetinātāja – Marta Grīmiņa no 1. ceha, labākā štancētāja – Valentīna Maklakova no 1. ceha, labākā krāsotāja – Mārīte Jegorova no 1. ceha, labākā metālgriezēja – Gerda Jurka no 1. ceha.

Individuālās sociālistiskajās sacensībās starp Valmieras ugunsdzēsšanas iekārtas rūpnīcas un Ventspils ventilatoru rūpnīcas strādniekiem 1980. gadā par uzvarētājiem kļuva: starp virpotājiem – K. Janulis (Ventspils), starp atslēdzniekiem – E. Grigulis (Valmiera). Individuālās sociālistiskajās sacensībās starp Valmieras ugunsdzēsšanas iekārtas rūpnīcu un Toržakas ražošanas apvienību “Ugunsdzēsšanas tehnika” par uzvarētājiem kļuva: starp virpotājiem – P. Gluhovs (Valmiera), starp atslēdzniekiem – J. Rudzītis (Valmiera), starp metinātājiem – J. Hitrovs (Toržaka).

10. maijā rūpnīcas daļu, cehu, iecirkņu, sabiedrisko organizāciju pārstāvji atvadās no ilggadējās rūpnīcas darbinieces – grāmatvedes, pēdējā laikā instrumentu iecirkņa darba vadītājas Olgas Streibas (mira 4. maijā).

17. maijā pensijā aiziet ilggadējā rūpnīcas algu grāmatvede Elvīra Papēde, kura uzņēmumā strādājusi visu pēckara periodu.

4. jūlijā rūpnīcai atkal sēru diena. Tiek apglabāta galvenā grāmatveža vietniece Zenta Kampenusa. No aizgājējas atvadās rūpnīcas administrācija, sabiedriskās organizācijas, daļu, cehu, iecirkņu pārstāvji.

Grāmatvedībā kadru mainības dēļ rodas zināmas grūtības, līdz jaunie darbinieki apgūst rūpnīcas darba specifiku.

Par labiem darba rezultātiem 1980. gadā ar *Vissavienības nozīmi* apbalvots 10. piecgades trieciennieks atslēdznieks Andrejs Ramanis no 3. ceha.

1980. gada sociālistiskās sacensības uzvarētāji: 1. ceha fosfalizētāja Anna Rutkovska, 1. ceha palīgstrādniece Zoja Siliņa, 1. ceha elektrometinātāja Valentīna Gvozdeva, 1. ceha gāzmetinātāja Ausma Kancāne, 1. ceha elektrometinātāja Astra Libore, 1. ceha štancētāja Malvīne Naudiša, elektromehāniskā iecirkņa montieris Dainis Pumpurs, instrumentu iecirkņa termists Juris Melnalksnis, 3. ceha virpotājs Imants Irmejs, 3. ceha štancētāja Mārīte Ešenvalda, 3. ceha atslēdznieki Andris Grunte un Ivans Matuko.

2. ceturksņa sociālistisko sacensību rezultāti rūpnīcā: pamatcehu grupā pirmā vieta netiek piešķirta, palīgiecirkņu grupā – energomehāniskajam iecirknim (iecirkņa priekšnieks – V. Ludvigsons, proforgs – G. Poga), tehnisko

daļu grupā – galvenajai mehānikas daļai (priekšnieks – G. Lasmanis, proforgs – A. Gurenkova). Pārējo daļu grupā pirmā vieta netiek piešķirta. Individuālo izpildītāju grupā: labākais jaunais strādnieks – 1.ceha krāsotāja Ārija Ošiņa, energomehāniskā iecirkņa virpotājs Aigars Grāpēns. Labākais savā profesijā: labākais elektrometinātājs – Ilja Koblīnecs no 3.ceha, labākā gāzmetinātāja – Marta Grīmiņa no 1.ceha, labākā štancētāja – Malvīne Naudiša no 1.ceha, labākais metālgriezējs - Aleksandrs Pavlovs no 3.ceha, labākā krāsotāja – Gaļina Cirpone no 3.ceha, labākais metālapstrādes strādnieks – virpotājs Nikolajs Šarovs no 3.ceha, labākais palīgražošanas strādnieks – atslēdznieks Harijs Neivalds no energomehāniskā iecirkņa. Sociālistiskajā sacensībā par kvalitatīvu darbu pirmo prēmiju piešķir 1.ceha kolektīvam (ceha priekšnieks – G. Briedis, ceha komitejas priekšsēdētāja – I. Neivalde).

26.septembrī ZET klubā rīko Mašīnbūvētāju dienai veltītu sarīkojumu.

Septembrī uz jauno pasivizācijas ceha ēku tiek pārvietots kannu kakliņu montāžas iecirknis. Šīs pašas jaunbūves 3.stāvā paredzētajās bufetes telpās sāk rīkot dažādas rūpnīcas sanāksmes. Rūpnīcas teritorija tiek asfaltēta.

29.septembrī par materiāli tehniskās apgādes daļas priekšnieku sāk strādāt Atis Cerbulis.

14.oktobrī par rūpnīcas direktora vietnieku apstiprina Feodoru Zinčevski, bet par galvenā grāmatveža vietnieku no 17.oktobra sāk strādāt Edgars Čapus.

Labākais meistars: Z. Puriņš un A. Tolle, labākais elektrometinātājs: V. Gvezdeva, V. Cināte, labākais gāzmetinātājs: L. Bērtīsa, A. Kancāne, A. Prazdņikova, J. Koziņecs, labākais štancētājs: R. Maksima, E. Ozoliņa, M. Fjodorova, M. Krēsliņa, V. Gudevskā, H. Toča, labākais metālgriezējs: A. Moisejs, Z. Lukaševs, A. Pavlovs, labākais virpotājs: V. Sniķers, J. Muzikante, A. Struihins, V. Gluhovs, labākais atslēdznieks: G. Upmacis, J. Rudzītis, I. Gordējevs, labākais frēzētājs: B. Lasmane, labākais palīgdienesta strādnieks: D. Pumpurs, G. Zikovs, J. Šķēps, F. Centers.

1980.gada kadru maiņas. 11.februārī no 1.ceha priekšnieka pienākumus beidza pildīt Imants Lodziņš. Šī amata pienākumus sāka pildīt viņa vietnieks Guntis Briedis. 12.februārī transporta iecirkņa vecākais meistars Vitauts Staņa pāriet darbā uz kolhozu. 25.jūlijā no galvenā grāmatveža pienākumiem atbrīvo Andreju Miglenieku. Viņš pāriet strādāt uz VSSR. 15.augustā direktora vietnieks Jānis Jēkabsons aiziet no darba. 1.oktobrī Ziedoņi Puriņu ieceļ par plānu – ražošanas daļas priekšnieka vietnieku, atbrīvojot no metālgrieztuves iecirkņa meistara pienākumiem. 1.oktobrī par transporta iecirkņa vecāko meistarū ieceļ Pjotru Tihonovu. Ilggadējā centrālās noliktavas pārzine Anna Mateuse 8.oktobrī aiziet no rūpnīcas. Tāpat ar 17.oktobri no darba aiziet darba algas daļas priekšniece Vera Baumanē.

30.oktobrī rūpnīcas bērnodārzs atzīmē savu 10 gadu jubileju.

8.decembrī Rudīti Saukumu ieceļ par kadru daļas vadītāju, bet 15.decembrī Tamāru Gailumu – par kopmītnes komendantu.

1980.gadā atkārtoti par partijas pirmorganizācijas sekretāri ievēl Vilni Antonu, bet par rūpnīcas komitejas priekšsēdētāju – Larisu Saveļjevu.

1981. gads

Apkopoti rezultāti par 1980.gadu. Sociālistiskās sacensības rezultāti: pamatcehu grupā pirmo vietu nepiešķir, jo netiek izpildīts plāns. Iecirkņu grupā pirmā vieta – instrumentu izgatavošanas iecirknim. Pārvaldes daļu grupā – pirmo vietu nepiešķir. Par kvalitatīvu darbu pirmo vietu piešķir – 1.ceha kolektīvam. Labākais jaunais strādnieks: 1.ceha krāsotāja Sandra Sokolovska, elektromontāžas iecirkņa virpotājs Aigars Grāpēns. Labākais savā profesijā: labākais palīgražošanas strādnieks – frēzētājs Jānis Šķēps no elektromontāžas iecirkņa, labākais metālapstrādes strādnieks – 3.ceha virpotājs Uldis Skuja, labākais atslēdznieks – Bruno Lecis no 3.ceha, labākais metālgriezējs – Antons Moisejs no 3.ceha, labākā štancētāja – Zinta Kukere no 1.ceha, labākā gāzmetinātāja – Inta Zilpauša no 1.ceha, labākā elektrometinātāja – Astra Libore no 1.ceha, labākā krāsotāja – Honoreta Leča no 1.ceha.

Par ražošanas apmācības vecāko meistarū ar 28.janvāri sāk strādāt Valda Dorofējeva, bet par darba drošības vecāko inženieri – Osvalds Melecis.

7.februārī 3.cehs atzīmē savu 15.gadu darba jubileju.

17.februārī notiek arodbiedrības konference, kur tiek noslēgts kolektīvais līgums 1981.gadam.

25.februārī 1.cehs atzīmē 25.gadu darba jubileju. Par 1.ceha priekšnieku no 3.septembra sāk strādāt Guntis Briedis.

13.martā Ļeņina kolhoza klubā notiek Valmieras ugunsdzēsības iekārtas rūpnīcas Starptautiskajai Sieviešu dienai veltīts sarīkojums.

31.martā rūpnīcas kopmītnes telpās Zvejnieku ielā 13 notiek mezglošanas un kulinārijas darbu izstāde – pārdošana.

2.aprīlī no transporta iecirkņa meistara pienākumiem atbrīvo Pjotru Tihonovu. 14.aprīlī par centrālās noliktavas pārzini ieceļ Lidiju Garbuku.

Sociālistiskās sacensības rezultāti par 1.kvartālu: pamatražošanas cehu grupā pirmā vieta – 3.ceham, pamatiecirkņu grupā – instrumentu izgatavošanas iecirknim, pārvaldes daļu grupā – galvenajai mehanizācijas daļai, pārējo daļu grupā – darba algas daļas kolektīvam.

13.oktobrī rūpnīcā sāk darboties politiskās izglītības pulciņš kur ievadleciju lasa LKP Valmieras rajona komitejas 2.sekretārs Jānis Kļaviņš.

Sociālistiskās sacensības rezultāti 3.ceturksnī: pamatražošanas cehu grupā – 3.cehs, palīgiecirkņu grupā – instrumentu izgatavošanas iecirknis, pārvaldes daļu grupā – galvenā konstruktoru daļa. Individuālo izpildītāju grupā: labākais jaunais strādnieks – 1.ceha krāsotāja Ārija Ošiņa, 3.ceha virpotājs Valērijs Udalovs. Labākais savā profesijā: labākais palīgražošanas strādnieks – G. Poga elektromehāniskā iecirkņa metinātājs, labākais metālapstrādes strādnieks –

I. Heinberga 3.ceha virpotāja, labākais atslēdznieks – I. Gordējevs no 3.ceha, labākais metālgriezējs – J. Dortāns no 3.ceha, labākā štancētāja – A. Fogeļe no 1.ceha, labākā gāzmetinātāja – A. Kancāne no 1.ceha, labākā elektrometinātāja – A. Libore no 1.ceha, labākā krāsotāja – Ļ. Stankēviča no 3.ceha, labākā meistare – S. Lece no 3.ceha.

6.novembrī Lielās Oktobra Sociālistiskās revolūcijas gadadienai veltītā svinīgā sēde notiek jaunajā pasīvizācijas korpusā.

Rūpnīcā sāk darboties jaunā gāzes sadales stacija.

1981.gada 28.novembrī 1.cehs svinīgi izlaiž 10. miljono 20 l kannu.

Pēc rūpnīcas 1981.gada bilances dotiem realizācijas gada plāns izpildīts par 100%, preču produkcijas gada plāns par 100,2%, ugunsdzēsamo aparātu gada plāns par 92,3%, kultūras sadzīves preču plāns par 96,6%, automātisko ugunsdzēsšanas aparātu plāns par 97,9%. Produkcija, kas saražota ar kvalitātes zīmi 42,3% no kopējā apjoma. Galvenie plāna neizpildes cēloņi ir materiālu trūkums: caurules 75 x 5 cm, lokšņu skārds, 0,8 mm, 1,5mm, 1,8 mm, 3,0 mm, 4,0 mm skārds. Produkcijas izlaides ritmiskums: 1.dekādē - 19,9%, 2.dekādē – 29,2%, 3.dekādē – 50,9%. Produkcija nav piegādāta par 401 000 rubļu. Nav saņemti 138 dzelzceļa vagoni un 478 konteineri. Peļņas plāns no 1 290 000 rubļiem izpildīts par 1 128 000 rubļiem. Strādājošo skaits rūpnīcā – 776, tajā skaitā 711 ražošanā. Vidējā mēneša alga 175 rubļi.

Konkursā par metāla ekonomiju uzvar inženieri – tehnologi: T. Petrova, V. Ļahovska un P. Lielkoks. Galvenais konstruktors V. Bodnieks kopā ar inženieri – konstruktoru K. Māziņu un zinātniskā institūta darbiniekiem iesniedz vairākus izgudrojumus. Divi no tiem saņēma pozitīvu vērtējumu. K. Māziņa 6 ieviestie priekšlikumi dod 8 700 rubļu lielu ekonomiju. Viņa ieguldītais darbs 1981.gadā dod iespēju izvirzīties par vienu no labākajiem racionalizatoriem rajonā.

Labākā radoša brigāde 1981.gadā ir inženieris – konstruktors Aivars Golde, atslēdznieki Normunds Taupmanis un Gunārs Jansons. Valmieras UleR racionalizatori 1981.gadā rajonā saņēma 1.vietu un *Ceļojošo Sarkano karogu*.

Arī šajā gadā par partijas pirmorganizācijas sekretāru strādā Vilnis Antons, bet par rūpnīcas komitejas priekšsēdētāju – Larisa Saveļeva. Arodbiedrībā aktīvi darbojas tehniskās kontroles daļas darbiniece Vanda Berga, kā arī Gunārs Lasmanis un citi rūpnīcas komitejas locekļi.

? Кафе «Агентство»

1982. gads

Gada plāns izpildīts par 100,1%, realizācijas plāns par 100,5%. Ugunsdzēšamo aparātu ražošanas gada plāns izpildīts tikai par 89,5%, kultūras sadzīves preces par 92,3%, automātiskās ugunsdzēšanas iekārtu gada plāns par 94,3%, rezerves daļas par 88,9%. Preču produkcijas izlaide ar kvalitātes zīmi izpildīta par 117,3%, kas sastāda 20% no kopējās preču produkcijas izlaides. Rūpnīcā strādā 772 cilvēki, tajā skaitā 709 rūpnieciskajā ražošanā. Galvenie iemesli kādēļ netiek izpildīts plāns – sliktā apgāde ar materiāliem (lokšņu un ruļļu skārds, dažādu izmēru kalibrētais metāls, 25 un 40 l baloni, zāģmateriāli taras izgatavošanai). Šī paša iemesla dēļ rūpnīcas darbs ir neritmisks: 1.dekādē – 19,4%, 2.dekādē – 29,7%, 3.dekādē – 50,9%. No kopējās rūpnīcā saražotās produkcijas 60,9% atbilst rūpnīcas profilam. Kultūras sadzīves preču ražošana sastāda 36,9% no kopējā apjoma. 1982.gadā nav nosūtīta produkcija par 421,1 tūkstošiem rubļu saskaņā ar noslēgtajiem līgumiem. Sadārdzinājusies preču pašizmaksa par 213 000 rubļiem.

Tāpat kā iepriekšējos gados arī 1982.gadā notiek sociālistisko sacensību rezultātu apkopošana.

15.aprīlī pasivizācijas ēkas 3.stāvā atklāj rūpnīcas kafejnīcu.

17.aprīlī viss rūpnīcas kolektīvs piedalās komunistiskajā sestdienas talkā, kas tiek rīkota par godu V. I. Ļeņina 112.dzimšanas dienai.

No 18. līdz 22.aprīlim rūpnīcas 1.ceha pārvaldes telpās tiek noorganizēta strādājošo darbu izstāde *Tavs vaļasprieks*. Galvenie šā pasākuma organizatori: G. Briedis, V. Berga, U. Kalniņš.

22.aprīlī 1.ceha vīriešu ģērbtuves tiek pārvietotas uz jaunās pasivizācijas ēkas 3.stāvu.

Aktīvi darbojas pašdarbnieki – sieviešu vokālais ansamblis ar Anastasiju Lūkinu priekšgalā.

No 9.aprīļa par galveno grāmatvedi sāk strādāt E. Čapus.

1982.gada 10.maijā 70.gadu jubilejā sveic ilggadējo rūpnīcas strādnieku Pēteri Priedīti. Viņa darba stāžs rūpnīcā – 34 gadi (no 1948.gada). Sācis kā atslēdznieks, pēc tam meistars, vecākais meistars un mehāniķis. 1972.gadā aizgāja pensijā, bet vēl turpināja strādāt arī pēc tam. Viņš ir meistars ar *zelta rokām* – teicams darbaudzinātājs, atsaucīgs darba biedrs, cilvēks ar teicamu humora izjūtu, draudzīgs un biedrīks.

10.jūnijā sieviešu vokālais ansamblis ar tās vadītāju A. Lūkinu noorganizē *Skaisto melodiju vakaru*. Tajā piedalās arī rūpnīcas direktors G. Vanags un citi dziesmu mīļotāji. Pasākums gūst lielu atzinību vakara dalībnieku vidū.

11.jūnijā no darba aiziet sagādes daļas priekšnieks Atis Cerbulis.

9.augustā pēkšņi mirst rūpnīcas galvenais grāmatveža vietas izpildītājs Egons Āboliņš.

No 15.novembra par sagādes daļas priekšnieci sāk strādāt ilggadējā šī daļas ekonomiste Ruta Krastiņa.

25.decembrī ekspluatācijā nodod rūpnīcas gāzes staciju, kas turpmāk rūpnīcu centralizēti apgādā ar skābekli, acetilēna gāzi.

26.decembrī septiņdesmito dzimšanas dienu atzīmē rūpnīcas fizikultūras metodists Rūdolfs Zirdziņš (rūpnīcā strādā no 1966.gada). Uz rūpnīcu viņš atnāca strādāt kā stadiona pārzinis. Darba gados piedalījies dažādu sporta pasākumu organizēšanā.

1983. gads

Šajā gadā plāns tiek izpildīts tikai par 95,1%. Trūkst materiālu: 0,8 mm ruļļu skārds, kooperētās detaļas, krāsa PF – 115, kas neatbilst tehnoloģiskajām prasībām. Tiek remontētas iekārtas un nepietiek metinātāju. Realizācijas gada plāns izpildīts par 94,85%, preču produkcija – 95,1%, ugunsdzēsamie aparāti – 92,8%, kultūras sadzīves preces – 92,85, automātiskās ugunsdzēsšanas iekārtas – 92,6%. Ar kvalitātes zīmi saražotā produkcija sastāda 38,55% no kopējā preču produkcijas apjoma.

Ražošanas ritmiskums 1983.gadā: 1.dekādē – 21,7%, 2.dekādē – 28,9%, 3.dekādē – 49,4%. No kopējā apjoma 61,6% saražotās produkcijas atbilst rūpnīcas profilam. Peļņas plāns izpildīts par 93,0%.

Katrs devītais rūpnīcā strādājošais ir racionalizators. 1982.gada rajona skatē Valmieras UIeR racionalizatori izcīna 2.vietu.

Teicami panākumi mūsu motosportistiem: Andrim Grencim un Aivaram Jansonam. Viņi izpilda PSRS sporta meistara normas.

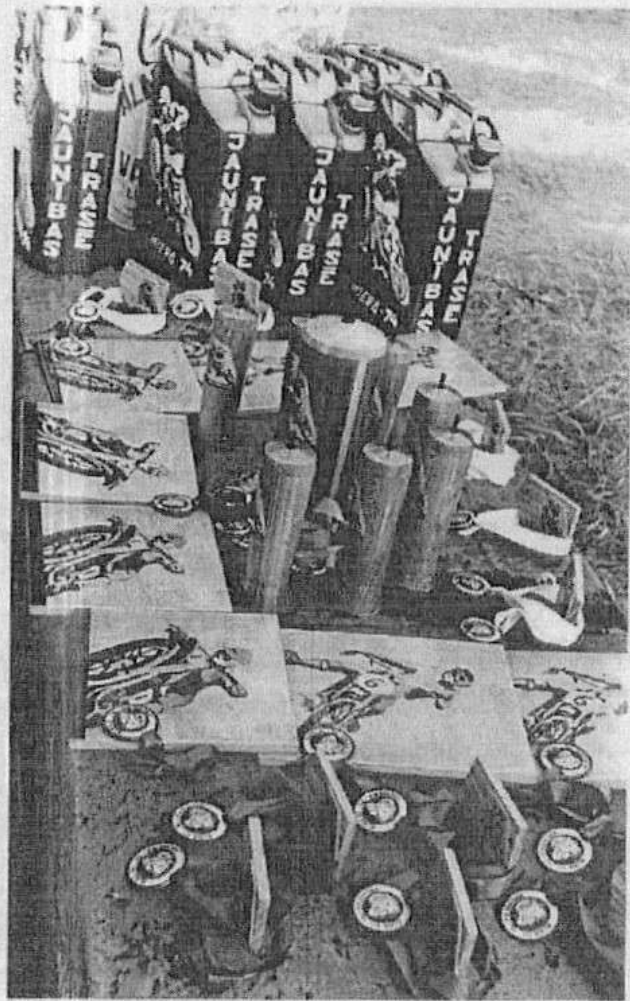
17.februārī atklāj jauno caurlaides telpu, kas tika uzbūvēta saimnieciskā kārtā.

1983.gada 25.augustā paiet 25 gadi kopš Valmieras UIeR strādā tehniskās kontroles daļas ienākošo materiālu kontroliere Vanda Berga – aktīva sportiste, vada rūpnīcas kultūras masu darbu.

No 1983.gada 14.februāri par galveno inženieri sāk strādāt Gunārs Lasmanis. Līdzšinējais šī amata veicējs Juris Ozolnieks tiek pārcelts citā darbā uz ZET.

No 1.aprīļa par plānu – ražošanas daļas priekšnieci sāk strādāt Inese Brikmane, līdzšinējā tās pašas daļas ekonomiste.

Sakarā ar Gunāra Vanaga iesniegumu atbrīvojot viņu no direktora pienākumu pildīšanas veselības stāvokļa dēļ, no 1.jūnija rūpnīcas direktora pienākumus uzdots pildīt Gunāram Lasmanim, galvenā inženiera pienākumus – A. Cīrulim.

1985. gads

VUIeR piedalās Valmieras dzelzceļa piesliežu noliktavas būvē, kas paredzēta gatavās produkcijas uzglabāšanai. Turpinās pasivizācijas iecirkņa izbūve.

Rūpnīcā izgatavotas jaunas 20 l kannu puskorpusu štances un sākas to ieviešana ražošanā. Šī racionalizācijas priekšlikuma autori saņem prēmijas.

Par energomehāniskās daļas priekšnieku un galveno enerģētiķi 2.februārī sāk strādāt Valērijs Matvējevs. Par ražošanas inženiertehniskās sagatavošanas grupas inženieri – konstruktoru iecelts Gunārs Vanags.

No 3.februāra par plānu – ražošanas daļas vadītāju sāk strādāt Inese Brikmāne, par viņas vietnieku – Ziedonis Puriņš.

No 25.aprīļa galvenā inženiera pienākumus sāk pildīt Andrejs Vidiņš.

26.maijā 3.ceha priekšnieks Egīls Bilsēns svin savu 60 gadu jubileju un aiziet no darba. Viņa pienākumus 16.jūlijā sāk pildīt Sofija Lece.

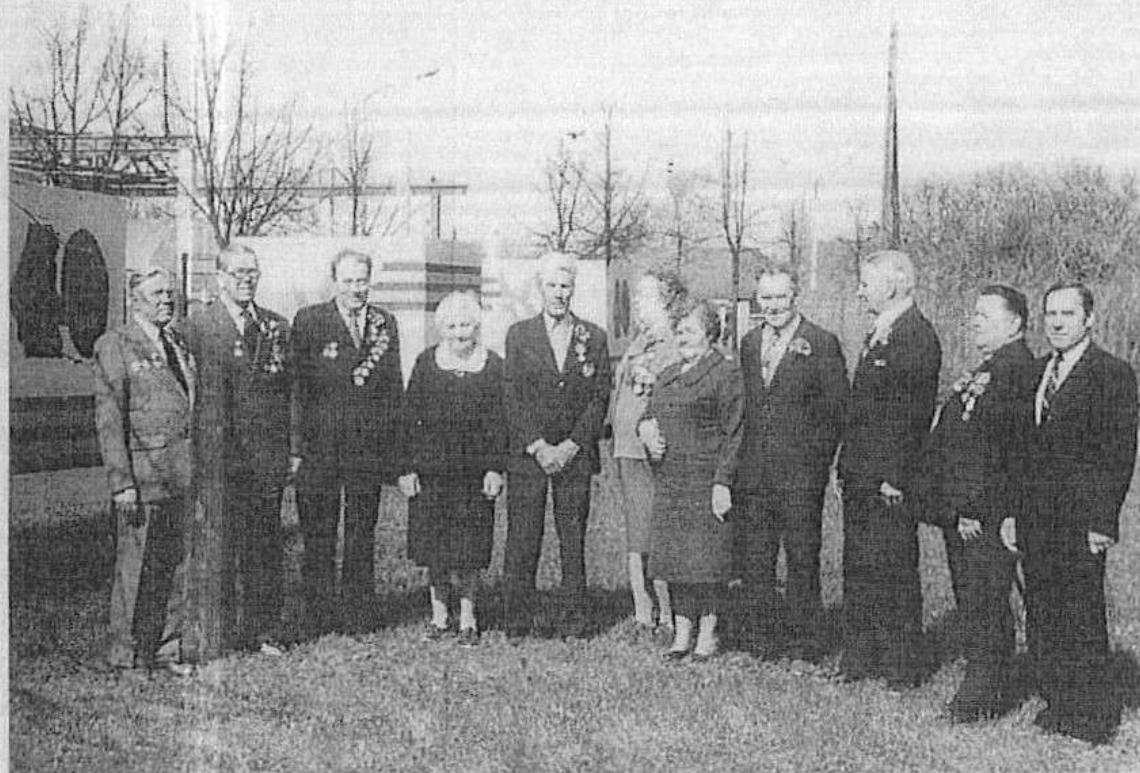
1.jūlijā Valērija Matvējeva vietā par energomehāniskās daļas priekšnieci sāk strādāt Ženija Meirāne.

30.septembrī pensijā aiziet kadru daļas priekšniece Tamāra Gailuma. No 3.oktobra Alfrēds Redlihs tiek pieņemts kadru daļā darbā par ražošanas apmācības meistarū.

14.oktobrī par direktora vietnieku tiek iecelts Edgars Čapus.

Gunārs Lasmanis brauc uz Maskavu direktoru kvalifikācijas celšanas kursos.

1985.gadā rūpnīca – 772 strādājošie.

1986. gads

No 2.janvāra Gunti Briedi ieceļ par energomehāniskās daļas priekšnieku Ženijas Meirānes vietā. Arī no 2.janvāra par 1.cheha priekšnieka vietas izpildītāju ieceļ Uldi Kiršblatu.

No 6.janvāra par finansu realizācijas daļas priekšnieci sāk strādāt Lidija Anuška.

1.kvartālā 3.cheham jāizgatavo 18 balonu kuģu automātiskās ugunsdzēsšanas iekārtas.

1.chehā lietošanā nesekmīgi cenšas ieviest Patona institūtā projektēto 20 l kannu automātisko metināšanas līniju.

Valmieras rajonā tiek organizēta izstāde – skate *Novatoru devums 11.piecgadē*. Rūpnīca tajā piedalās ar stendu un eksponātiem, kas atspoguļo jaunrades darbu rūpnīcā 11.piecgadē.

Transporta iecirknī notikušā ugunsgrēka dēļ transporta boksā no vecākā meistara amata atbrīvo A. Šustiku. No 28.februāra par transporta iecirkņa vecāko meistaru strādā Jānis Dortāns no 3.cheha metālgrieztuves. Vienlaikus viņš mācās Rīgas celtniecības tehnikumā.

Kadru daļas priekšnieku Aldi Estriku no 3.marta ieceļ par darba drošības inženieri, bet kadru daļas inspektori Ivetu Ņikiforovu pārceļ par kadru daļas inspektora vietas izpildītāju.

Aprīlī Valmieras rajona prokurors ierosina disciplināru lietu pret pirmā cheha vadību par 20 l kannu nekvalitatīvu izgatavošanu, pamatojoties uz Valsts Standartu inspekcijas izdarīto pārbaudi VUIeR. Pēc izdarītās pārbaudes prokurors ierosina disciplināru lietu vēl pret dažiem rūpnīcas atbildīgajiem darbiniekiem. Nekvalitatīvā produkcija tiek izņemta no realizācijas plāna.

Tiek nolemts piedalīties izstādē *Valmieras dienas Rīgā* Mežaparkā 14. un 15.jūnijā.

30.septembrī Jevgēņijs Seļickis sāk strādāt par tehniskās daļas priekšnieku, bet Natālija Kuļasova jau ar 25.septembri par realizācijas daļas priekšnieci.

Šajā gadā rūpnīcā ir 750 strādājošie.

1987. gads

Šajā gadā rūpnīcā notiek strādājošo darba laika un maiņu apsekošana, jo 15.janvārī visā valstī paredzēta pāriešana uz vairāku maiņu darba laiku. Notiek saimnieciskā mehānisma pilnveidošana pārejot uz jauniem saimniekošanas noteikumiem, kur galvenie ražošanas rādītāji ir produkcijas piegāde pēc līgumiem.

No 15.janvāra rūpnīcā tiek ieviests jauns direktora vietnieka postenis kvalitātes jautājumos. Šo amatu sāk pildīt Vairis Ludvigsons (iepriekš energomehāniskā iecirkņa vecākais meistars). Tajā pašā dienā Gunāru Puriņu ieceļ par elektromehāniskā iecirkņa vecāko meistaru. No 15.janvāra Vitāliju Gondorjuku pēc paša lūguma ieceļ par tehniskās kontroles daļas priekšnieka vietnieku.

Rūpnīcā sāk darboties saimnieciski ekonomiskā komisija. Darbu uzsāk ēdnīcas un pakalpojumu komplekss, kas uzcelts saimnieciskā kārtā.

Par tehniskās kontroles daļas priekšnieku ieceļ Valēriju Opadajumu.

Ražošanas plānu janvārī izpilda tikai par 58%. Tādēļ tiek organizēts darbs sestdienās.

Februārī par ražošanas realizācijas daļas priekšnieka vietnieku sāk strādāt 1.ceha elektrometinātājs Boris Titlovs.

No 1.marta piens rūpnīcā strādājošiem tiek izsniegts jaunajā ēdnīcā. Tehniskās daļas inženieris – konstruktors Ojārs Šteinbergs no 10.marta sāk strādāt par 1.ceha priekšnieka vietnieku. No 9.marta galveno inženieri Andreju Vidiņu pārceļ par inženieri – tehnologu tehniskajā daļā.

12.maijā no darba atbrīvo 1.ceha priekšnieku Uldi Ķiršblatu. Viņa vietā stājas Māris Menniks (iepriekš inženieris – tehnologs).

Pēc personīga lūguma 13.maijā no darba aiziet ražošanas daļas priekšnieces vietniece Natālija Kuļasova.

Vecākā ekonomiste Lidija Anuška no 18.maija sāk strādāt par ražošanas realizācijas daļas priekšnieka vietas izpildītāju. Šajā pašā dienā par ražošanas realizācijas daļas vecāko dispečeru sāk strādāt Ritvars Krusts (iepriekš transporta strādnieks gatavās produkcijas noliktavā). Savukārt Natāliju Solovjovu no darba algas daļas 1.jūnijā ieceļ par vecāko dispečeri ražošanas realizācijas daļā.

Energomehāniskā iecirkņa priekšnieks Gunārs Puriņš no 12.jūnija ir energomehāniskās daļas priekšnieks, bet viņa vietā ieceļ Viktoru Grabovski. Energomehāniskās daļas priekšnieku atbrīvo no darba sakarā ar pāriešanu uz Piena kombinātu. Kadru apmācības meistars Alfrēds Redlihs no 15.jūnija strādā par palīgstrādnieku energomehāniskajā iecirknī. Kadru apmācības meistare tagad ir Iveta Ņikiforova. No 1.augusta 3.ceha priekšniece Sofija Lece strādā par

tehniskās kontroles daļas meistari šajā cehā. Par 3.ceha priekšnieci no 15.augusta strādā Aira Tolle.

No 11.septembra pilnībā sāk strādāt gatavās produkcijas noliktava Valmieras dzelzceļa stacijā. Par godu Mašīnbūvētāju dienai tiek noorganizēta rūpnīcas ražojumu izstāde laukumā pie jaunā korpusa.

31.augustā pieaicinātais speciālists Valerijs Jarins sāk strādāt par galvenā inženiera vietas izpildītāju. Ražošanas sagatavošanas grupas inženieri Gunāru Vanagu 60 gadu jubilejā apbalvo ar rūpnīcas goda rakstu un no 24.septembra uz 2 mēnešiem pieņem par 2.kategorijas inženieri konstruktoru ražošanas sagatavošanas grupā.

19.oktobrī transporta strādnieks Staņislavs Bubnēls strādā par transporta iecirkņa vecāko meistarū.

Gunārs Vanags no 24.novembra ir meistars būvgrupā.

23.novembrī no rūpnīcas aiziet galvenais grāmatvedis Māris Kučinkis. Viņa vietā par galveno grāmatvedi sāk strādāt Zaiga Muižniece.

Gada atskaites liecina, ka plāns izpildīts par 89,6%. Par produkcijas nepiegādi samaksāti 573 000 rubļi. Krasī samazinājies materiālu un izejvielu atlikums. Normatīva – 950 000 rubļu vietā faktiski – 893 000 rubļu. Samazinājusies produkcijas pašizmaksa. Plāns 9 250 000 rubļu, faktiski – 8 652 000 rubļu, ekonomija 596 000 rubļu. Nav izpildīts ražošanas plāns pēc nomenklatūras. Strādājošo skaits ir 756, no tiem 685 ražošanā. Preču produkcija 10 204 000 rubļu, normatīvā produkcija 4 307 000 rubļu.

1987.gadā izmaksā prēmijas strādniekiem par *OVP – 10* un *OP – 10A* aparātu metinātavas un montētavas izbūvi, kas veikta saskaņā ar 1986.gada 2.jūlija plāna grafiku izpildi.

Rūpnīcas būvniecībai nodrošina ar nepieciešamo transportu un mehānismiem uzsākot jaunu 100 dzīvokļu mājas celtniecību Revolūcijas ielā 10.

Racionalizatoriem par T2MA konstrukcijas uzlabošanu un papildus žāvēšanas kameras izbūvi 20 l kannu krāsošanai tiek izmaksātas prēmijas.

Gada pirmajā pusē daļa no rūpnīcas pārvaldes pāriet uz jauno korpusu (tagad ViA). No maija grāmatvedībā uzsāk auto transporta ceļazīmju pilnveidoto apstrādi uz datora *Robotron 1720*. Šajā gadā 20 l kannu un *OVP – 10* aparātu detaļas tiek gatavotas Zilaiskalna kūdras fabrikā.

1988. gads

Turpinās 100 dzīvokļu mājas būvdarbi. Pārbūvē 20 l kannu iepakojšanas iecirkni.

No 25.janvāra par 3.ceha priekšnieka vietnieku ieceļ Nikolaju Merzāveju, kas līdz šim rūpnīcā nav strādājis.

Lidija Anuška no 1.februāra ieņem ražošanas realizācijas daļas priekšnieces amatu.

11.februārī pensijā aiziet sagādes daļas inženiere Letonija Jātniece, viņa turpina darbu sagādes daļā.

Uz diviem gadiem rūpnīcā nodibina sabiedrisko kadru daļu. Tās priekšsēdētājs ir Egils Bilsēns, vietniece Anastasija Lūkina, sekretāre Tatjana Levčenko, locekļi Antons Vilnis, Viktors Grabovskis un Lolita Lapsiņa.

Celtniecības vecāko meistarū Gunāru Vanagu no 22.februāra pārceļ uz kapitālās celtniecības un projektēšanas grupu. Vladimīru Šikālovu no 22.februāra pieņem darbā par pretgaisa aizsardzības štāba priekšnieku.

No 1.aprīļa rūpnīcā notiek štatu samazināšana, jo pāriet uz jauniem darba apmaksas noteikumiem. Notiek rūpnīcas vadošo darbinieku atestācija atbilstībai savam amatam.

Izbūvē siltumtrasi no Valmieras gaļas kombināta katlu mājas uz Valmieras ugunsdzēsšanas iekārtas rūpnīcu.

Nodibina rūpnīcas arhīva ekspertu komisiju (atbildīgā grāmatvede – Gita Bļudena).

21.martā izdod pavēli par rūpnīcas sabiedriskās kārtības sargu vienības darba aktivizēšanu (atbildīgais – V. Šikalovs).

Lai paaugstinātu darba resursu izmantošanu centrālajā noliktavā 31.martā no darba atbrīvo uzskaitvežus Jāni Zoltu un Naģeždu Orlovu.

Jūnijā mainās Burtnieku atpūtas bāzes pārzinis. Ainas Skarstiņas vietā paliek Ausma Petrova.

Jūnijā magistrālo siltumtīklu no VGK līdz VUIeR pieņem valsts komisija.

No specdaļas pensijā aiziet D. Livdāns. No 26.jūnija par rūpnīcas galveno inženieri sāk strādāt Ervīns Benders.

Valmieras UIeR piesārņo apkārtējo vidi – eļļa nokļūst lietūs ūdens kanalizācijā. *Sanepidstacija* sastāda aktu. Jūlijā notiek avārija 20 l kannu krāsošanas iecirknī. Tiek veikti pasākumi, lai novērstu ķīmiski neattīrītu ūdeņu ieplūšanu pilsētas kanalizācijas sistēmā.

22.augustā no energomehāniskās daļas priekšnieka pienākumiem atbrīvo Gunāru Puriņu. Viņa vietā ieceļ Gunti Briedi, kurš atgriežas rūpnīcā. Gunārs Vanags no 19.augusta ir kapitālās celtniecības daļas priekšnieks.

Ekspluatācijā nodod 55 dzīvokļu māju Revolūcijas ielā 10.

5. un 6. decembrī organizē darba kolektīva padomes vēlēšanas.

Rūpnīcā strādājošo skaits ir 720, no tiem ražošanā – 654. Peļņas plāns izpildīts par 205,7% (plāns 1 080 rubļu, faktiski 2 222 000 rubļu). Preču produkcija – faktiski 11 397 000 rubļu, normatīvā preču produkcija – 4 815 000 rubļu. Produkcijas pašizmaksas plāns 9 790 000 rubļu, faktiski 9 068 000 rubļu. Produkcijas piegādes plāns pēc līgumiem – 100%, darba ražības plāns – 113,2%.

Pilnīgi apgūta *OVP* – 10 aparātu izlaide. Turpinās grāmatvedības uzskaites mehanizācija pielietojot jaunu skaitļošanas tehniku.

1989. gads

Gada sākumā uz datora *Robotron 1715* rūpnīcas vadošajiem darbiniekiem noorganizē teorētiskas un praktiskas apmācības. Tāpat tiek organizēti latviešu, angļu, vācu valodas kursi rūpnīcas vadošajiem speciālistiem.

Prēmijas saņem instrumentu izgatavošanas iecirkņa strādājošie par specpasūtījuma izpildīšanu 20 l kannu aprīkojuma izgatavošanā.

Rosīgi savu darbu izvērš pretgaisa aizsardzības štābs ar tā priekšnieku V. Šikalovu priekšgalā. Tāpat prēmijas saņem tautas brīvprātīgie kārtības sargi. Bez prēmijām nepaliek arī rūpnīcas strādnieki, inženiertehniskie darbinieki un kalpotāji. Viņu nopelns – izgatavotā eksporta produkcija 1988.gada otrajā pusē. Vairākkārt tiek apbalvoti rūpnīcas racionalizatori.

Maijā par rūpnīcas kadru daļas priekšnieci sāk strādāt Mirdza Strahova no energomehāniskā iecirkņa sūkņu stacijas laboratorijas. Līdzšinējā kadru daļas vadītāja Lidija Iljina tiek apbalvota par labu darbu un sveikta 55 gadu dzimšanas dienā ar rūpnīcas goda rakstu.

13.jūlijā par arodbiedrības priekšēdētāju sāk strādāt B. Malzube, jo iepriekšējā šī amata veicēja Rudīte Saukuma aiziet ilgstošā atvaļinājumā.

Ugunsdzēsamo aparātu *OVP – 10*, *OP – 10A* korpusu metināšanu un 0,175 l balonu uzpildīšanu ar ogļskābo gāzi veic Valmieras labošanas darbu profilaktorijs nr. 4. Turpat automātisko ugunsdzēsšanas iekārtu vajadzībām tiek veikta 40 l balonu tīrīšana un gruntēšana. Turpretim labošanas darbu kolonijā 78/2 turpina taras izgatavošanu automātikas pakošanai. Atsevišķas 20 l kannu un ugunsdzēsamo aparātu *OVP – 10* detaļas un mezglus turpina izgatavot Zilākalna kūdras fabrikā, kur atradās pārējās produkcijas cehs un depo. Tā kā regulāri ir problēmas ar 20 l kannu kakliņu saņemšanu no Rīgas vagonu rūpnīcas, tiek veikti pasākumi, lai to štancēšana noritētu Zilākalna kūdras fabrikā.

Rūpnīcai arvien biežāk rodas grūtības ar skārda, balonu un citu materiālu saņemšanā no PSRS rūpnīcām un uzņēmumiem. Vadība enerģiski meklē sadarbības partnerus Somijā, Vācijā un citās valstīs. Ir doma radīt kopēju uzņēmumu ar kādu no šīs valsts firmām.

23.septembrī Valmieras kultūras namā notiek svinīgs sarīkojums, kas veltīts Valmieras ugunsdzēsšanas iekārtas rūpnīcas dibināšanas 45.gadadienai un Mašīnbūvētāju dienai. Vakarū vada Daina Pavītola. Godināmo pulks ir liels. Rūpnīcas ilggadējiem un labākajiem darbiniekiem tiek pasniegti goda raksti, ziedi un vērtīgas balvas.

Karsto ūdeni un tvaiku VUIeR tagad saņem no Valmieras gaļas kombināta jaunās katlu mājas. Rūpnīcas katlu māja tiek likvidēta.

19.oktobrī plānu – ekonomiskās daļas vecākajai ekonomistei Ventai Ķegumai svin 55 gadu jubileju. Viņai pasniedz goda rakstu, veltes un ziedus.

1989.gadā 1.novembrī pēc direktora G. Lasmaņa rīkojuma Valmieras ugunsdzēsšanas iekārtas rūpnīcu nodod PSRS iekšlietu ministrijas uzņēmuma spectehnikas pakļautībā.

9.novembrī no rūpnīcas veselības dēļ aiziet detaļu komplektētājs, pensionārs Jānis Streiba (strādā no 1955.gada).

10.novembrī pēc arodbiedrības konferences B. Mālzubi ievēl par atbrīvoto rūpnīcas arodkomitejas priekšsēdētāju. Līdz tam viņa ilgus gadus strādāja darba algas daļā un aktīvi darbojās arodkomitejas darbā.

VUIeR aktīvi ņem līdzdalību Tautas frontē, pilsoņu reģistrācijas komitejā un uzņēmuma kolektīva darba padomē (K. Māziņš, G. Briedis, V. Vilmuts, I. Kurpnieks un daudzi citi).

1989.gada peļņas plāns izpildīts par 157,6%, preču produkcijas plāns par 101,9%, preču piegāde pēc līgumiem izpildīta par 100%.

Šajā gadā pilnīgi tiek mehanizēta autotransporta uzskaitē un ceļazīmju apstrāde, mehanizēta avansa uzskaitē. Iegādāta skaitļošanas tehnika *Robotron 1715* (5 gab.). Tiek izstrādātas speciālas programmas.

Rūpnīcas racionalizatori par labu darbu tiek apbalvoti ar 400 rubļu lielām naudas prēmijām.

Tiek izmantota valūta, lai iepirktu dažādas preces no Somijas (apavi, apģērbs, kosmētika, ledusskapji un saldētavas, šujmašīnas), kas tiek pārdotas rūpnīcas strādniekiem.